

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/8/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5105200755
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5105200755.32

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: M. G., D.. XX.XX.XXXX, N. N. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. P. Z., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Mária Badová, s. r.o., so sídlom Vajanského 1/2765, 010 01 Žilina, IČO: 36 851 906, proti odporcovi: REALITY LAURIN, a.s., so sídlom Belanského 2725, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 369 616, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, IČO: 36 436 640, o zaplatenie 15.521,73 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 633,07 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 633,07 eur od 30.06.2005 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 14.888,66 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 13 % ročne zo sumy 15.521,73 eur od 01.09.2003 do 29.06.2005,
 - vo výške 13 % ročne zo sumy 14.888,66 eur od 30.06.2005 do zaplatenia a
 - vo výške 7 % ročne zo sumy 633,07 eur od 30.06.2005 do zaplatenia,
- z a m i e t a .

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 17.01.2005 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 17.01.2005 sa navrhovateľ domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 467.607,50 Sk (15.521,73 eur) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 467.607,50 Sk od 01.09.2003 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľ svoj návrh skutkovo odôvodnil tým, že predchádzajúci vlastníci objektov, ktoré vlastní odporca, nachádzajúcich sa v areáli na N. X. Č.. XXX S. Ž. - A. Y. v 70. rokoch minulého storočia bez majetkovo-právneho vysporiadania pozemku postavili na pkn parcele č. XXX/X (I. Č.. XXXX) objekt, spenili plochu okolo neho a celý areál oplotili betónovým plotom. Za užívanie pozemku neplatili a nebola uzatvorená nájomná zmluva. Odporca získal objekty nachádzajúce sa v areáli na N. X. Č.. XXX od spoločnosti Stavebná doprava a.s. Žilina. Odporca bezprávne užíva časť jeho parcely I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A.Ý. Y., nachádzajúcu sa v areáli na BK. X. Č.. XXX S. Ž. - A. Y., na ktorej je vlastníkom objektu vedeného na U. Č.. XXX pod č. XXXX/XX. Jednanie s odporcom (Š. Š.H., V. L.. G. V.) o nájme bolo neúspešné. Navrhovateľ tak požadoval náhradu za bezdôvodné obohatenie z užívania časti parcely I. Č.. XXXX S. G.. Ú.. A. Y. o výmere 2177 m² za obdobie od 01.05.2003 do 31.12.2003, t. j. 245 dní. Suma zodpovedá nájomnému 320,- Sk za m² ročne. Spoločnosť SWIMEA s.r.o. Žilina požadovala v tom istom areáli, ako sa nachádza pozemok navrhovateľa nájomné od roku 2004 350,- Sk za m² ročne. Navrhovateľ v ďalšom uviedol, že jeho návrh zohľadňuje spätne mieru inflácie za rok 2003 vo výške 8,5 %.

Odporca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k návrhu podaním zo dňa 28.06.2005, v ktorom k veci uviedol, že parcela G.-I. Č.. XXXX G.. Ú.. A. Y. bola zapísaná na LV na základe realizovaného projektu ZRPS, ROEP a je totožná s pôvodnou pkn parcelou č. XXX/X, ktorá bola vedená pôvodne vo vlastníctve na meno O. G., pričom tento zomrel dňa 04.04.2003. V čase podania vyjadrenia je parcela pkn č. 644/2 totožná s parcelou G.-I. Č.. XXXX a totožná s parcelami G. Č.: XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 276 m2, XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 399 m2 a XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 931 m2. Na evidenčnom liste je ako užívateľ predmetných nehnuteľností vedená spoločnosť Stavebná doprava a.s. Sporné nehnuteľnosti v období od 01.01.1996 do 31.12.2001 užívala de facto Stavebná doprava a. s. a od 01.01.2002 do 31.05.2005 neužíval odporca, ale ich užívala v skutočnosti spoločnosť Stavebná mechanizácia, s.r.o. na základe nájomných zmlúv. Časť užívajú rôzne subjekty, ktoré nevie označiť. Pravdou je, ako tvrdí navrhovateľ, že sa tam pasujú kone. Dohodnuté obvyklé nájomné predstavovalo v tomto období 30,- Sk za m2 ročne. Hoci mala táto spoločnosť uzavreté zmluvy so všetkými okolitými vlastníckmi, s právnym predchodcom navrhovateľa nemala, lebo sa s ním nikdy nedalo dohodnúť. Rovnako sa nedokázala dohodnúť s navrhovateľom. Právny predchodca navrhovateľa O. G. nikdy nenamietal skutočnosť, že pozemky užívala Stavebná mechanizácia, s.r.o., dokonca s ňou aj rokoval, ale k dohode nedošlo z dôvodu nezhody na výške nájomného. Napríklad dňa 28.08.2002 a dňa 28.10.2002 doručil spoločnosti pokus o zmier na zaplatenie nájomného. Dňa 02.01.2004 spoločnosť Stavebná mechanizácia, s.r.o. oslovila navrhovateľa, ako aj jeho súrodencov s návrhom na uzavretie nájomnej zmluvy. Predložila mu aj návrh nájomnej zmluvy, keďže oslovené osoby reagovali priamo na tlačive spoločnosti tak, že ešte nie sú vlastníckmi nehnuteľností, Stavebná mechanizácia s.r.o. opakovane podaním zo dňa 26.07.2004 predložila nový návrh nájomnej zmluvy. Na túto skutočnosť navrhovateľ reagoval predložením jeho návrhu nájomnej zmluvy zo dňa 01.11.2004, týmto potvrdil, že je mu známa skutočnosť, že spornú nehnuteľnosť neužíva odporca, ale užíva výlučne Stavebná mechanizácia, s.r.o. Táto spoločnosť podaním zo dňa 10.11.2004 potvrdila navrhovateľovi, že má záujem uzavrieť nájomnú zmluvu, ale žiadala odstrániť rozpory. Rovnaké stanovisko predložila aj v podaní zo dňa 01.12.2004. Bez ohľadu na to, že navrhovateľ podpísal nájomnú zmluvu alebo nie, spoločnosť Stavebná mechanizácia, s.r.o. poukazovala mesačne navrhovateľovi sumu pripadajúcu za užívanie časti jeho nehnuteľnosti vo výške obvyklého nájomného plateného v danom čase a mieste za užívanie susediacich nehnuteľností. Navrhovateľ prijaté platby vracal spoločnosti alebo ich prijatie odmietal. Stavebná mechanizácia s.r.o. výpoveďou zo dňa 05.05.2005 oznámila ukončenie užívania sporných nehnuteľností s účinnosťou od 01.06.2005. Na záver odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukazuje v návrhu naliehavý právny záujem na takom podaní návrhu. Navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom. Odporca nie je pasívne legitimovaný v predmetnom konaní. Z korešpondencie právneho predchodcu navrhovateľa O. G. a samotného navrhovateľa so spoločnosťou Stavebná mechanizácia, s.r.o. vyplýva, že užívateľom časti sporných nehnuteľností bola spoločnosť Stavebná mechanizácia, s.r.o. Stavebná mechanizácia, s.r.o. sa nikdy nebránila platiť nájomné, avšak vinou navrhovateľa alebo jeho právneho predchodcu nedošlo k uzavretiu nájomnej zmluvy. Stavebná mechanizácia, s.r.o. napriek tomu platila na adresu navrhovateľa sumy zodpovedajúce nájomu obvyklému v čase a mieste zhodné s výškou platenou vlastníkom susednej nehnuteľnosti. Navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na vynesenie rozsudku, aký svojim návrhom žiada. Odporca I. tak navrhol žalobu zamietnuť a zaviazat' navrhovateľa k náhrade trov konania.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 16.09.2005 doručeným súdu dňa 23.09.2005 uviedol, že návrh dopĺňa o ďalších odporcov, a to o odporcu II. SWIMEA, s.r.o., III. Stavebná mechanizácia, s.r.o. a IV. Vlastníci koní. Navrhovateľ podaním zo dňa 02.07.2006 doručeným súdu dňa 03.07.2006 reagoval na výzvu súdu zo dňa 24.05.2006, ktorou súd vyzval navrhovateľa na upresnenie svojho návrhu na doplnenie ďalších odporcov doručeného súdu dňa 23.09.2005, a to v časti označenia odporcu IV. Vlastníci koní. V tomto podaní navrhovateľ uviedol, že doplnenie o ďalších odporcov II. až IV. zo dňa 23.09.2005 berie späť. V ďalšom v tomto podaní uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovanej na LV č. XXXX G.. Ú.. A. Y. ako parcela G.-I. Č.. XXXX - orná pôda o výmere 2966 m2. Bezprostredne pri uvedenej parcele sa nachádzajú nehnuteľnosti parcely G.-Y. Č.: XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XX, ktoré sú zapísané na LV č. XXX A. G.. Ú.. A. Y., ako aj budova súp. č. XXX nachádzajúca sa na parcelách KN-C č.: XXXX/X V. XXXX/XX, ktoré sú všetky vo výlučnom vlastníctve odporcu Právny predchodcu odporcu v rámci disponovania uvedenými nehnuteľnosťami dal rozčleniť okrem svojich nehnuteľností aj navrhovateľovu parcelu G.-I. Č.. XXXX a boli z nej vytvorené parcely G.-Y. Č.: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XX. Táto skutočnosť je zrejma z kópie z katastrálnej mapy č. zákazky 2697/2004. Stav podľa citovanej kópie z katastrálnej mapy je stavom užívacím. Aj toho času

je však právny stav parcely G.-I. Č.. XXXX vedený v prospech navrhovateľa. Nehnuteľnosti uvedené na citovanom LV č. XXX vedenom pre k. ú. A. Y., má vo vlastníctve odporca a predstavujú areál na Bytčianskej ulici č. 123 oplotený betónovým plotom, parcelu G.-I. Č.. XXXX vo vlastníctve navrhovateľa bezprávne, bez zmluvného dojednania s navrhovateľom, ktoré v minulosti s odporcom a jeho právnymi predchodcami boli bezúspešné, prenajímal odporca prostredníctvom správcu (SWIMEA, s. r. o.) spolu s nehnuteľnosťami na nej stojacimi iným subjektom na podnikateľské a iné účely. Na časti parcely G.-I. Č.. XXXX o výmere 2177 m², ktorá sa nachádza v predmetnom areáli a tvorí z časti prístupovú cestu (podľa kópie z kat. mapy parcela G. Č.. XXXX/XX), ďalej z časti je zastavaná dielňou 1356/16 (podľa kópie z kat. mapy parcela G. Č.. XXXX/XX) a na časti (podľa kópie z kat. mapy parcela G. Č.. XXXX/XX) sa nachádzajú spevnené a iné plochy. Jednania s odporcom vo veci platenia nájomného za žalovanú parcelu G.-I. Č.. XXXX, resp. jednania ohľadne jej predaja v prospech odporcu, boli bezúspešné, keď odporca odmietol uhradiť navrhovateľovi a jeho predchodcovi požadovanú sumu nájomného, resp. kúpnu cenu, za akú sa pozemky v predmetnej lokalite prenajímajú, resp. predávajú. Z predmetnej parcely G.-I. Č.. XXXX, ktorá má podľa LV č. XXXX výmeru 2966 m² bez právneho dôvodu odporca. zaberá výmeru 2177 m². Táto výmera je daná tým, že parcela G. Č.. XXXX pokračuje z časti aj mimo odporcov areál. Odporcovým predchodcom zabratá výmera na výstavbu areálu 2177 m², bola ustálená znalcom z odboru geodézie Ing. Jozefom Miartušom v znaleckom posudku v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 8C 958/92. V predmetnom konaní proti právnemu predchodcovi odporcu bolo vedené konanie o náhradu za užívanie pozemku za príslušné žalované obdobie. Výšku bezdôvodného obohatenia titulom neplatenia za bezprávne užívanie parcely G.-I. Č.. XXXX a titulom zastavania navrhovateľovej parcely stavbami odporcu ustalaťuje na základe nájomného vzťahu k parcele nachádzajúcej sa v predmetnej lokalite. Navrhovateľ na záver svojho podania uviedol, že týmto návrhom sa domáha zaplatenia bezdôvodného obohatenia za časť parcely G.-I. Č.. XXXX o výmere 2177 m² za obdobie od 01.05.2003 do 31.12.2003, čo pri bežne používanej sume nájomného vo výške 320,- Sk za m² ročne predstavuje žalobnú istinu 467.607,50 Sk.

Navrhovateľ podaním zo dňa 27.12.2007 doručeným súdu dňa 09.01.2008 upravil svoj návrh tak, že rozšíril okruh účastníkov na strane odporcu, a to o odporcov II. - Stavebná mechanizácia, s. r.o. a III. - SWIMEA, s.r.o. Svoj návrh voči týmto odporcom odôvodnil skutkovo tak, že odporca II. užíval v spornom období v roku 2003 okrem objektov a pozemkov vo vlastníctve odporcu aj pozemok parcelu G.-I. Č.. XXXX vo vlastníctve navrhovateľa. Odporca III. ako správa odporcu prenajímal v spornom období v roku 2003 spolu s objektmi a pozemkami vo vlastníctve odporcu aj pozemok parcelu G.-I. Č.. XXXX vo vlastníctve navrhovateľa a mal na ňom postavenú prenosnú bunku. Navrhovateľ zároveň v podaní uviedol, že odporcom predložené dôkazy o výške nájomného navrhuje nebrať zreteľ, nakoľko sa jedná o zmluvy medzi odporcom a odporcom II. so spoločným štatutárom v osobe Š. Š.. Výšky nájomného v listoch z realitných kancelárií sú hypotetické. Netýkajú sa konkrétnych pozemkov a za také ceny nie je možné pozemok v Žiline prenajať. Objekt dielňa parcela č. XXXX/XX vo vlastníctve odporcu stojí aj v súčasnosti na parcele č. G.-I. Č.. XXXX vo vlastníctve navrhovateľa. S poukazom na uvedené skutočnosti tak navrhovateľ žiadal súd, aby rozsudkom zaviazal odporcov I. až III. zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 467.607,50 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % od 01.09.2003 až do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

Súd uznesením č. k. 6C/8/2005-104 zo dňa 24.07.2008 pripustil, aby do konania pristúpili ďalší účastníci na strane odporcu, a to odporca II. - Stavebná mechanizácia, s. r.o. a odporca III. - SWIMEA, s.r.o. Súd v ďalšom týmto uznesení pripustil zmenu žalobného návrhu v zmysle podania navrhovateľa zo dňa 27.12.2007. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2008.

Súd vec pôvodne prejednal na pojednávaniach dňa 16.01.2009, dňa 16.10.2009, pričom dňa 06.11.2009 verejne vyhlásil vo veci rozsudok.

V konaní do vyhlásenia rozsudku dňa 06.11.2009 navrhovateľ trval na svojej vyššie uvedenej skutkovej, ako aj právnej argumentácii, pričom pokiaľ sa týka výšky uplatneného nároku, žiadal, aby súd vzal do úvahy pre stanovenie ceny nájmu sumy uvedené vo všetkých predložených vyjadreniach a návrhoch. Odporcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu zhrnuli svoju argumentáciu v spore tak, že v konaní bolo preukázané, túto skutočnosť akceptoval vždy aj právny predchodca navrhovateľa a sám navrhovateľ vo svojich rokovaniach, že nehnuteľnosť, a to stavbu, ktorá sčasti stojí aj na parcele G.-Y. Č.. XXXX/XX, užíval výhradne odporca II., čo tento nikdy nerozporoval a platil nájomné za užívanie aj iných nehnuteľností iným vlastníkom, medzi ktorými bol jednak odporca, ale aj ďalšie fyzické osoby. Odporca II. platil nájomné ostatným vlastníkom vo výške obvyklého nájomného, ktoré v roku 2003 sa pohybovalo na úrovni 30,- Sk za m². Odporca II. však neužíval celú nehnuteľnosť navrhovateľa, ale len časť, ktorá zodpovedala parcele G.-Y. Č.. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 776 m², čo pri sadzbe 30,- Sk za m² predstavuje ročne 23.280,- Sk (772,75 eur) a v prepočte na 8 mesiacov predstavuje hypotetickú

hodnotu obvyklého nájmu za užívanie tejto nehnuteľnosti odporcom II. za obdobie od 01.05.2003 do 31.12.2003 vo výške 515,20 eur. Odporca II. nikdy nerozporoval svoj záväzok platiť za užívanie nehnuteľnosti. Tento platil od roku 2004 aj bez súhlasu a proti vôli navrhovateľa, pretože bolo zrejmé, že navrhovateľ v niektorých podaniach súdom začal tvrdiť, že odporca nemá záujem platiť, neplatí, a preto ho žaluje. Aj v období roku 2003, aj v obdobiach predtým odporca II. mal záujem dlh platiť a pokiaľ by bol navrhovateľ podpísal nájomnú zmluvu alebo označil účet, na ktorý to má zaplatiť, tak zaplatí. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ rozšíril svoj žalobný návrh o odporcu II. a III. až 09.01.2008, čiže voči nim uplatnil tento nárok až dňa 09.01.2008, odporcovia II. a III. vzniesli z opatrnosti námietku premlčania proti žalobnému nároku, pretože voči nim konanie začalo až dňa 09.01.2008. Ďalej právny zástupca odporcov poukázal na dobromyseľnosť odporcov v tom smere, že odporca nadobudol nehnuteľnosť v dobrej viere, že je skutočne vlastníkom a nadobúda nehnuteľnosti bez tiarch, preto by dnes bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby mal byť stíhaný za vlastníctvo a spôsobom takým, ako si uplatňuje navrhovateľ, pretože jeho nárok za nájomné alebo bezdôvodné obohatenie za niekoľko málo rokov by prevýšil hodnotu samotnej stavebnej nehnuteľnosti. Tieto skutočnosti sa dozvedel odporca až následne, ako vykonával svoje vlastnícke právo, a preto po tomto zistení aj došlo k zníženiu rozsahu užívania časti nehnuteľností navrhovateľa. Vzhľadom na uvedené, najmä s poukazom na nedostatok pasívnej legitimácie odporcu a vznesenej námietke premlčania odporcu II. a III., na záver navrhol, aby súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol a zaviazal ho k náhrade trov konania.

Súd tak vo veci po prvý krát rozhodol rozsudkom č. k. 6C/8/2005-219 zo dňa 06.11.2009 tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. §151 ods. 3 O.s.p. tak, že o týchto rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že sa primárne zaoberal povahou navrhovateľom uplatňovaných nárokov, a to vo vzťahu ku každému odporcovi jednotlivo. Pokiaľ ide o odporcu, v zásade vychádzal z toho, že odporca svojím protiprávnym konaním zasiahol do vlastníckeho práva navrhovateľa tým, že mu spôsobil škodu vo forme ušlého zisku, či už z prenájmu nehnuteľnosti, alebo z poberania úžitkov z tejto nehnuteľnosti. S poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 a § 2 O.s.p. uviedol, že úlohou súdu je rozhodovať spory a vytvárať pevný základ pre vzťahy účastníkov do budúcnosti tak, aby medzi nimi nedochádzalo k ďalším sporom. V žiadnom prípade nie je úlohou súdu podporovať udržiavanie existencie akéhokoľvek protiprávneho stavu. V prejednávanej veci však navrhovateľom uplatnený nárok do takejto roviny smeruje, nakoľko uplatňuje právo spôsobom, ktorý podporuje len udržiavanie protiprávneho stavu na parcelách G.-Y. Č.: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XX, o ktorých na jednej strane navrhovateľ tvrdí, že ich nemôže užívať, ale na druhej strane už dlhšiu dobu nevykonával žiadnu snahu na to, aby tomu tak nebolo. To, čo podľa objektívneho práva mal robiť, je bezpochyby čo najrýchlejšie smerovať svoje konanie k ukončeniu protiprávneho stavu prostredníctvom žaloby v zmysle ust. § 135c Občianskeho zákonníka. Totižto len v konaní o takto uplatnenom nároku vlastníkom pozemku môže súd posúdiť všetky skutkové okolnosti vplyvajúce na nápravu protiprávneho stavu a dosiahnutie stavu definitívneho vyriešenia sporu medzi účastníkmi. Inak by súd poprel to, že môžu existovať situácie, kedy nemožno spravodlivo od vlastníka stavby požadovať, aby svoju stavbu z cudzieho pozemku odstránil. Ak popri tom uplatní aj nároky vyplývajúce z ujmy na jeho vlastníckom práve počas existencie protiprávneho stavu, nemožno voči tomu nič namietat. Navrhovateľ, ani jeho právny predchodca, však takýto návrh doposiaľ v priebehu cca 18 rokov nepodal, aj napriek tomu, že na možnosť podania takéhoto návrhu poukázalo Ministerstvo životného prostredia SR ešte právnomu predchodcovi navrhovateľa už v liste zo dňa 02.02.1993. V ďalšom súd uviedol, že okrem toho mal navrhovateľ možnosť kedykoľvek sa domáhať voči osobe, ktorá zasahuje do jeho vlastníckeho práva, aj návrhom podľa ust. § 126 Občianskeho zákonníka, domáhať voči tomu, kto zasahuje do jeho vlastníckeho práva, aby sa takéhoto konania zdržal a v spojení s návrhom podľa ust. § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka tiež žiadať súd, aby zaviazal vlastníka oplotenia, aby odstránil oplotenie z jeho pozemku. Následne si mohol svoj pozemok prípadne oplotiť a užívať ho. Uvedené sa týka nezastavanej časti pozemku navrhovateľa, ktorej zodpovedá nezastavaná časť parc. G. Č.: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XX. Ak teda navrhovateľ uplatňuje svoje sekundárne (zodpovednostné) nároky bez toho, aby jeho nárok smeroval k odstráneniu protiprávneho stavu, tak ide o postup, ktorý je právnymi normami nepredvídaný a v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka takýto výkon práva nemôže požívať právnu ochranu. Pokiaľ by návrhu vyhovel, navrhovateľ by v zásade (pri ďalšej nedohode medzi ním a odporcami, ktorú nedohodu možno v predmetnej veci predpokladať), podával opätovne návrhy uplatňujúc si rovnaké nároky za ďalšie obdobia tak, aby nedochádzalo k premlčaniu jeho nárokov. Tým by došlo k rozmnožovaniu sporov, čo je v zjavnom rozpore so zásadami zakotvenými v ust. § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 a § 2 O.s.p. Preto z týchto dôvodov návrh navrhovateľa voči odporcovi zamietol. K zamietnutiu návrhu navrhovateľa vo vzťahu k odporcom II. a

III. súd uviedol, že títo získavajú majetkový prospech zodpovedajúci čiastke obvykle vynakladanej v danom mieste a čase na užívanie takejto veci, pričom nie je zrejmé, či by to malo byť formou nájmu resp. formou zriadenia vecného bremena spočívajúce napr. v práve prechodu, prejazdu vozidiel po pozemku navrhovateľa, či už dočasného alebo trvalého charakteru. S poukazom na preukázaný spôsob užívania navrhovateľovho pozemku odporcami II. a III. sa súd skôr priklonil k druhému spôsobu. V tejto súvislosti zároveň poznamenal, že sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa, že na strane všetkých odporcov ide o solidárny záväzok v zmysle ust. § 511 Občianskeho zákonníka. Vznik solidárneho záväzku voči navrhovateľovi by bol v zásade možný len u odporcov II. a III.. Vo vzťahu k označeným odporcom II. a III. však v konaní vyšiel najavo ďalší dôvod, pre ktorý musel návrh voči nim zamietnuť, nakoľko zo strany odporcov II. a III. bola vznesená námietka premlčania. Ku dňu podania návrhu voči odporcom II. a III., t. j. ku dňu 09.01.2008, totiž v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynula nepochybne 3-ročná objektívna premlčacia doba, nakoľko navrhovateľ si mohol svoj nárok na súde uplatniť objektívne najneskôr dňa 1.1.2004. Zo strany odporcov II. a III. pritom nešlo o konanie úmyselné, keďže títo užívali predmet navrhovateľovho vlastníckeho práva v súvislosti s oprávneným výkonom práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvných vzťahov s odporcom.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že na objekty (dielňa, cesty, spevnené plochy a oplotenie) vo vlastníctve odporcu a postavené na jeho pozemku bolo vydané územné rozhodnutie. Právny predchodca odporcu teda mal právo postaviť vyššie uvedené objekty na základe stavebného povolenia, a preto nemožno uplatniť ust. § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o legálne stavby na cudzom pozemku. Odstránenie časti stavby nie je možné ani z dôvodu jej statiky. Prikázanie časti stavby do jeho vlastníctva neprichádza v súčasnej dobe do úvahy, nakoľko nemá finančné prostriedky na jej zaplatenie. Nie je teda možné uplatniť ani ust. § 135c ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vecné bremeno nie je potrebné zriadiť, nakoľko odporca ako vlastník stavby ich bez prekážok užíva a z jeho strany nie je bránené označenému odporcovi vo výkone vlastníckeho práva k stavbe. Jeho právny predchodca O. G. mal snahu usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavieb už v konaniach vedených na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 48C/958/1992, spis. zn. 17C/30/1993 a spis. zn. 13C/552/1993 a dňa 25.01.1995 ponúkol odpredaj pozemku právnenému predchodcovi odporcu. Tento však ponuku odmietol listom zo dňa 10.02.1995. V ďalšej časti odvolania uviedol, že prvostupňový súd vydal napadnutý rozsudok v rozpore s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 14Co/6258/1995 zo dňa 18.1.1996, ako i v rozpore s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/176/2008-285 zo dňa 30.09.2008. Prvostupňový súd bol pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v tomto prípade zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.09.2008. Z vysloveného názoru krajského súdu je nesporné, že navrhovateľovi patrí predmetný pozemok, na ktorom je z časti postavená stavba. Povinnosťou prvostupňového súdu bolo rešpektovať názor krajského súdu ohľadom rešpektovania vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti, rozsah a spôsob užívania tejto parcely jednotlivými odporcami. Povinnosťou prvostupňového súdu bolo už len ustáliť otázku bežného nájomného v lokalite, kde sa jeho nehnuteľnosť nachádza. Zároveň poznamenal, že mal záujem riešiť primárny problém, avšak k dohode nedošlo. Zo strany odporcu a jeho právnych predchodcov nebola najmä snaha dohodnúť sa na cene, ktorú zvyčajne určuje predávajúci. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v konečnom dôsledku považoval za nepreskúmateľné, keď jednotlivé konštatovania pôsobia protirečivo, čím sa stáva rozsudok nepresvedčivý a nepreskúmateľný. Prvostupňový súd nepoprel jeho vlastníctvo k pozemku, nepoprel, že na pozemku sa nachádza sčasti stavba a sčasti spevnená a prístupová plocha. Tiež si osvojil tvrdenia, že pozemok vo vlastníctve navrhovateľa je aspoň sčasti užívaný jednotlivými odporcami bez právneho dôvodu. Napriek uvedenému jeho návrh v konečnom dôsledku zamietol s poukazom na ust. § 3 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 a § 2 O.s.p. Pokiaľ prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že si mal uplatniť voči odporcom právo podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka, neprihliadol na skutočnosť, že stavba bola postavená oprávnene, bolo vydané stavebné a kolaudačné rozhodnutie, ktoré doklady sa nachádzajú v súdnom spise. Z uvedeného dôvodu nemožno spravodlivo žiadať od vlastníka stavby, ktorý v dobrej viere stavbu postavil, aby ju odstránil. Mal za to, že v prípade uplatnenia nároku podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka by úspešný nebol. S poukazom na vykonané dokazovanie, keď prvostupňový súd mal aj vyjadrením samotných odporcov preukázané, že užívajú jeho pozemok, i keď účastníci mali rozdielne názory na hodnotu nájmov v danej lokalite, prvostupňový súd z pripojených listinných dôkazov sa mal možnosť vysporiadať s otázkou výšky finančnej náhrady za užívanie pozemku, ktorý je jeho vlastníctvom. Z uvedených dôvodov neboli podľa jeho názoru dané podmienky na aplikáciu ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Na základe týchto skutočností navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odporcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedli, že prvostupňový súd vykonal vo veci rozsiahle a precízne dokazovanie, pričom na základe zistených dôkazov tieto správne vyhodnotil a zároveň dospel aj k správne právnemu záveru. Nakoľko počas konania obsiahne zaujímali vyjadrenia k podaniam navrhovateľa, ako i v samotnom konaní, na svoje podania prednášané počas celého konania odkazovali. V závere vyjadrenia poznamenali, že navrhovateľ vo svojom odvolaní neustále prezentuje tie isté tvrdenia. Na základe týchto skutočností navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

O odvolaní navrhovateľa proti rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 06.11.2009 rozhodol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom č. k. 6Co/97/2010-291 zo dňa 19.08.2010 tak, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu k odporcom II. a III. potvrdil a vo vzťahu k odporcovi I. podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec prvostupňovému súdu podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.

Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tak, že na úvod sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že v danej veci nešlo na strane odporcov o pasívnu solidaritu v zmysle ust. § 511 Občianskeho zákonníka. Zo skutkového vymedzenia nároku totiž bez dôvodných pochybností vyplýva, že navrhovateľ uplatňoval nárok na náhradu za bezdôvodné obohatenie voči odporcovi z dôvodu, že tento bez právneho dôvodu užíval v roku 2003 časť parcely G.-I. Č.. XXXX tým, že na označenom pozemku má postavenú stavbu zapísanú na LV XXX. Naproti tomu od odporcu v rade II. sa dožadoval zaplataenia bezdôvodného obohatenia na tom základe, že tento odporca v roku 2003 užíval časť jeho pozemku ako nájomca a od odporcu v rade III. sa navrhovateľ dožadoval zaplataenia nároku na zaplataenie bezdôvodného obohatenia len z toho dôvodu, že bol správcom majetku odporcu v rade I. a že na časti jeho pozemku mal postavenú prenosnú bunku. Nakoľko navrhovateľ v priebehu ďalšieho konania neuvádzal ani neodkazoval na iné skutkové (napr. dohoda účastníkov o plnení dlhu spoločne a nerozdielne) resp. právne okolnosti (právny predpis), konštatovanie prvostupňového súdu o tom, že na strane odporcov nejde o solidárny záväzok, považoval odvolací súd za správne a zodpovedajúce zákonu. Odvolací súd považoval za správny i záver prvostupňového súdu o zamietnutí nároku navrhovateľa voči odporcom II. a III. z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania.

V ďalšom tak pokiaľ prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa aj proti odporcovi, odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku skonštatoval, že závery prvostupňového súdu považuje v tomto smere za predčasné a zároveň i nepresvedčivé. Zo spisového materiálu a skutkových okolností v ňom uvedených (tak ako boli zistené pred prvostupňovým súdom) vyplýva, že navrhovateľ uplatňuje proti odporcovi nárok na zaplataenie bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške (15.521,73 eur s príslušenstvom) za žalované obdobie (od 1.5.2003 do 31.12.2003) na tom skutkovom základe, že označený odporca má vo vlastníctve stavbu (dielňu), ktorá čiastočne stojí na jeho pozemku (podľa geometrického plánu zo dňa 15.08.2008 na parcele G.-Y. Č.. XXXX/XX, ktorá má výmeru 776 m²), keď zároveň tvrdí, že odporca (počítame aj odporcovia II. a III.) okrem zastavanej časti neoprávnene užívali v žalovanom období aj ďalšie časti jeho pozemku, spolu o celkovej výmere 2.177 m². Navrhovateľ výpisom z LV č. XXXX preukázal, že je výlučným vlastníkom parcely G.-I. Č.. XXXX - orná pôda o výmere 2.961 m². Údaje v geometrickom pláne zo dňa 15.08.2008 nasvedčujú tomu, že časti vyššie uvedenej parcely KN-E zodpovedajú parcely G.-Y. Č.: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XX, spolu o výmere 2.106 m². Rozdiel medzi žalovanou výmerou (2.177 m²) a geometrickým plánom identifikovanou výmerou (2.106 m²) nebol geometrickým plánom zo dňa 15.08.2008, resp. iným geometrickým plánom či identifikáciou vyhotovenou príslušnou správou katastra doteraz identifikovaný, t. j. nie je ani zrejmé, či tento rozdiel (71 m²) predstavuje plochu patriacu do pozemku navrhovateľa, alebo nie. Zo zistených skutkových okolností ďalej vyplynulo, že prvostupňový súd nemal ustálený skutkový stav (čo nakoniec sa uvádza aj v odôvodnení rozsudku) v tom smere, aká výmera pozemku navrhovateľa (samozrejme okrem zastavanej plochy o výmere 776 m², identifikovanej geometrickým plánom zo dňa 15.08.2008 ako parcela G.-Y. Č.. XXXX/XX) bola v žalovanom období užívaná odporcom, resp. odporcami II. a III. Pokiaľ ide o odporcov II. a III., vzhľadom na úspešnú námietku premlčania vznesenú týmito odporcami bolo už bez právneho významu zisťovať skutkové okolnosti ohľadne výmery, akú títo odporcovia v žalovanom období eventuálne užívali. Ani skutkové závery prvostupňového súdu o tom, že mal za preukázanú skutočnosť, že parcela G.-Y. Č.. XXXX/XX o výmere 776 m² je sčasti (približne o výmere 579 m²) zastavaná stavbou vo vlastníctve odporcu a zvyšná časť predstavuje spevnenú plochu, nevyznievajú presvedčivo. Pokiaľ prvostupňový súd v tomto smere odkazoval na znalecký posudok Ing. Vyparínu, resp. geometrický plán zo dňa 15.08.2008, odvolací súd preskúmaním označených dôkazov takto prvostupňovým súdom rozčlenenie parcely G.-Y. Č.. XXXX/XX nezistil. Z geometrického plánu zo dňa 15.08.2008 (výkaz výmer) podľa zistení odvolacieho súdu vyplýva, že parcela G.-Y. Č.. XXXX/XX predstavuje zastavanú plochu v celosti. Znalecký posudok Ing. Vyparínu len konštatuje údaje zistené z katastra nehnuteľností, resp. z geometrického plánu zo dňa 15.08.2008. Rozporne vyznieva aj záver okresného súdu, keď na jednej

strane považoval za nepreukázané tvrdenie navrhovateľa, že by ktorýkoľvek z odporcov užíval v roku 2003 aj ostatné časti parcely G.-I. Č.. XXXX (najmä časti predstavujúce podľa geometrického plánu parcely G.-Y. Č.: XXXX/XX a XXXX/XX) a na strane druhej pripúšťa možnosť, že najmä odporca, resp. odporca II. užívali aj ďalšie oplotené časti pozemku navrhovateľa, t. j. parc. G.-I. Č.. XXXX. Odvolací súd v tomto smere (s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p.) poznamenal, že medzi základné náležitosti odôvodnenia rozsudku patrí aj jeho presvedčivosť s ohľadom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním a niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Ak teda prvostupňový súd v odôvodnení konštatoval, že tvrdenia navrhovateľa v tom smere, že by odporcovia (t.j. aj odporca) užívali aj časti jeho pozemku, najmä tie, ktoré zodpovedajú parcelám G.- Y. Č.: XXXX/XX, XXXX/XX, neboli preukázané, nakoľko neuniesol dôkazné bremeno, jeho závery nie sú s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. presvedčivé. Pokiaľ zároveň uviedol, že navrhovaný dôkaz - ohliadku miesta samého - nebolo potrebné vykonať, odvolací súd sa s týmto konštatovaním nestotožnil. Ohliadka miesta samého (napriek tomu, že predmetom konania je nárok spadajúci do obdobia roku 2003) môže aj v tomto čase podľa názoru odvolacieho súdu ozrejmiť skutkový stav veci (napr. rozmiestnenie jednotlivých stavieb, prístupových ciest, zastavaných resp. nezastavaných plôch umiestnených a nachádzajúcich sa na pozemku navrhovateľa, existenciu nehnuteľných, resp. hnuteľných vecí iných subjektov a obdobie ich osadenia), to zvlášť za situácie, keď navrhovateľ v priebehu konania tvrdil, že areál, v ktorom sa jeho pozemok nachádza, je oplotený betónovým plotom a plocha pozemku, zabratá ešte jeho právnomu predchodcovi, bola ustálená znalcom Ing. Miartušom podávajúcim znalecký posudok ešte v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 8C/958/1992 a tiež za situácie, keď odporca v konaní tvrdil, že oplotený areál je vo vlastníctve najmenej 4 vlastníkov. Pokiaľ prvostupňový súd na podklade vykonaného dokazovania a právnych úvah vyvodil záver, že konanie navrhovateľa malo podľa objektívneho práva smerovať k ukončeniu protiprávneho stavu prostredníctvom žaloby podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka, a ak tak v prejednávanej veci nepostupoval, ním uplatnený nárok nemôže z hľadiska ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka požívať právnu ochranu, odvolací súd považoval tieto závery za predčasné. O stavbu neoprávnenú v zmysle ust. § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom od 1.1.1992 ide vtedy, ak niekto zriadi na cudzom pozemku stavbu bez toho, aby mal k tomu občianskoprávne oprávnenie. Stavebníka oprávňuje ku stavbe predovšetkým právo vlastnícke; k pozemku môže mať však aj iné právo (napr. právo zodpovedajúce vecnému bremenu, alebo obligačné právo umožňujúce mu stavbu zriadiť). Pre kvalifikáciu stavby ako neoprávnenej stačí, ak je na cudzom pozemku zriadená len sčasti. Z občianskoprávneho hľadiska nie je pre kvalifikáciu stavby ako neoprávnenej významné, či stavebník mal stavebné povolenie a rovnako nie je rozhodujúca ani samotná vedomosť vlastníka pozemku o stavbe. Existencia týchto skutočností však môže byť významná pri posudzovaní dobrej viery stavebníka. Ak stavebník postavil stavbu v dobrej viere, že má právo stavať, bude rozhodujúce, či je oprávneným držiteľom práva, na základe ktorého stavia. Keďže oprávnený držiteľ má rovnaké práva ako vlastník (ust. § 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka), oprávnený držiteľ práva môže v rozsahu držaného práva zriadiť na pozemku stavbu. Pokiaľ stavebník nebol oprávneným držiteľom (čo však nevylučuje, že subjektívne staval v dobrej viere), pôjde aj v prípade, že staval na základe neplatného alebo len domnelého právneho titulu ku stavbe, o stavbu neoprávnenú. Môžu (mohli) nastať aj prípady, keď niekto zriadil stavbu na cudzom pozemku na základe obligačného práva (napr. stavebník sa dohodol s vlastníkom pozemku, že môže stavať). V prípade, ak stavebník zriadil stavbu na základe časovo neobmedzeného práva k cudziemu pozemku, pôjde o konkurenciu dvoch rovnocenných vlastníckych práv. V tomto prípade zostávajú práva ku stavbe a k pozemku rozdielne a vzájomný vzťah vlastníkov je potrebné riešiť podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení. Pokiaľ by stavebník zriadil na základe dohody s vlastníkom pozemku stavbu na pozemku, ktorý je podľa tejto dohody oprávnený užívať len dočasne (resp. by išlo o právo vypovedateľné), stráca stavebník po uplynutí dohodutej doby (prípadne po inom spôsobe zániku práva) právo mať na tomto pozemku umiestnenú stavbu. V tomto prípade by išlo o neoprávnený zásah do vlastníckeho práva vlastníka pozemku, ktorý sa môže eventuálne domáhať odstránenia stavby podľa ust. § 126 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s vyššie uvedenými úvahami považoval odvolací súd (s poukazom na ust. § 868 Občianskeho zákonníka) za dôležité poznamenať, že oprávnenosť stavby je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy, aká bola v čase vzniku stavby. Naproti tomu vyporiadanie medzi stavebníkom a vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená, prebieha podľa právnej úpravy platnej v čase rozhodovania súdu o neoprávnenej stavbe. Za nemenej dôležité považoval odvolací súd poznamenať aj to, že názor publikovaný v odbornej literatúre v tom smere, že o neoprávnenú stavbu nemôže ísť, ak bola zriadená pred 01.01.1992 tzv. socialistickou organizáciou, bol prekonaný (zatiaľ v judikačnej praxi súdov Českej republiky) rozsudkom veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 31Cdo/606/2004. Aj v prípade, že stavba bola zriadená socialistickou organizáciou, však platí

pravidlo (vychádzajúce z ust. § 868 Občianskeho zákonníka), že oprávnenosť resp. neoprávnenosť stavby zriadenej na cudzom pozemku sa posudzuje podľa práva platného v čase zriadenia stavby. V neposlednom rade považoval odvolací súd za vhodné pripomenúť aj ust. § 11 ods. 4 Hospodárskeho zákonníka účinného do 01.01.1992, podľa ktorého, ak na cudzom pozemku postaví stavbu socialistická organizácia, stáva sa stavba vlastníctvom tejto organizácie. Ak išlo o štátnu socialistickú organizáciu, stáva sa stavba vlastníctvom štátu. Príslušná socialistická organizácia, ktorá stavbu postavila, však bola povinná sa s vlastníkom pozemku majetkovo vysporiadať. Odvolací súd, vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah, považoval tak závery prvostupňového súdu v tom smere, že konanie navrhovateľa malo v predmetnej veci smerovať k ukončeniu protiprávneho stavu podaním žaloby podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka, čím by sa dosiahol stav definitívneho vyriešenia sporu, za predčasné. Odhliadnuc od nejasného a nepresvedčivého následného konštatovania prvostupňového súdu, že „popri tom si môže navrhovateľ uplatniť aj nároky vyplývajúce z ujmy na jeho vlastníckom práve počas existencie protiprávneho stavu“ (odvolaciemu súdu nebolo z uvedeného konštatovania zrejmé, či navrhovateľovi by zostalo právo uplatniť si nárok na peňažné plnenie, ktorého sa dožaduje návrhom v prejednávanej veci i napriek tomu, že už raz by súd tento jeho nárok zamietol), odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd nemal pre svoje závery náležité skutkové podklady a zistenia. Z hľadiska záveru, že navrhovateľ mal v prejednávanej veci postupovať podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka, dôsledne nezisťoval, za akých skutkových okolností bolo právnomu predchodcovi odporcu (ktorý bol zrejme v čase vydania stavebného povolenia socialistickou organizáciou) vydané stavebné povolenie na stavbu, ktorá sa má sčasti nachádzať na pozemku navrhovateľa a či vôbec v súdnom spise založené stavebné povolenie č. ÚP 1747/99 zo dňa 19.11.1979 sa týka stavby, ktorá je čiastočne umiestnená na pozemku navrhovateľa. Pochybnosti o tom vyvoláva nielen samotný obsah označeného stavebného povolenia (stavba v ňom označená nie je identifikovaná tak, aby to nevzbudzovalo dôvodné pochybnosti v tom smere, či ide o stavbu umiestnenú aj na pozemku navrhovateľa), ale aj obsah kolaudačného rozhodnutia zo dňa 03.04.1990, ktoré odkazuje na iné stavebné povolenie resp. povolenia, než povolenie zo dňa 19.11.1979. Prvostupňový súd dôsledne nezisťoval (vo výsluchu účastníkov to úplne absentuje), či sa socialistická organizácia v čase pred, resp. po zriadení stavby vysporiadala s vlastními pozemkov, na ktorých bola stavba realizovaná, najmä s osobou, ktorá v tom čase vlastnila pozemok G.-I. Č.: XXXX a nezisťoval ani to, na základe akého právneho titulu sa stal odporca vlastníkom stavby sčasti postavenej na označenom pozemku. Pokiaľ teda prvostupňový súd návrh navrhovateľa i vo vzťahu k odporcovi zamietol bez náležitej znalosti histórie stavby, ďalej bez toho, či bolo na ňu vydané stavebné povolenie a za akých okolností, jeho závery v tom smere, že išlo o neoprávnenú stavbu a navrhovateľ mal postupovať podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka, považoval odvolací súd za predčasné, nakoľko vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Odvolací súd tak súčasne prvostupňovému súdu v ďalšom konaní uložil vykonaním ohliadky miesta samého a výsluchom účastníkov doplniť skutkový stav v tom smere, či oplotenie areálu, do ktorého patrí aj časť pozemku navrhovateľa (podľa geometrického plánu zo dňa 15.08.2008 je táto časť zatiaľ identifikovaná s parcelami G.-Y. Č.: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XX), sa za obdobie od 01.05.2003 doteraz zmenilo, či odporca jemu vlastnícky patriacou stavbou, resp. inou činnosťou znemožňoval navrhovateľovi v žalovanom období užívať alebo inak disponovať s pozemkom, ktorý mu vlastnícky patrí, najmä s časťou identifikovanou ako parcely G.-Y. Č.: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XX. Navrhovateľ by zároveň mal označiť plochu jeho pozemku, ktorú nad rámec vyššie označených parciel KN-C nemohol užívať, prípadne s ňou inak disponovať. Vykonanou ohliadkou môže prvostupňový súd ustáliť aj skutočnosť, či na parcelách G.-Y. Č.: XXXX/XX V. XXXX/XX sa nenachádzajú hnutelné, resp. nehnuteľné veci iných osôb ako odporcu a od akej doby. Zároveň odvolací súd prvostupňovému súdu uložil výsluchom účastníkov konania ozrejmiť aj históriu stavby sčasti stojacej na pozemku navrhovateľa a v tomto smere si vyžiadať z príslušného stavebného úradu spisový materiál týkajúci sa uvedenej stavby. V neposlednom rade zistí aj skutočnosť, na základe akého právneho titulu a kedy nadobudol odporca vlastníctvo ku stavbe sčasti stojacej na pozemku navrhovateľa, či v čase jej nadobudnutia mohol objektívne vedieť, že pozemok pod stavbou nie je právne usporiadaný a ako sa v ďalšom období správal ku vlastníkom pozemkov pod touto stavbou. Na základe takto doplneného dokazovania, prípadne dokazovania navrhnutého účastníkmi pri opätovnom prejednávaní veci, uložil prvostupňovému súdu doplnené dokazovanie vyhodnotiť a vo veci opätovne rozhodnúť.

Okresný súd Žilina (ďalej len „súd“) vec opätovne prejednal na pojednávaniach v dňoch 27.04.2012, 08.07.2014, 24.03.2015 a dňa 31.03.2015, na ktorom pojednávaní aj verejne vyhlásil tento rozsudok. Súčasne dňa 23.05.2012 vykonal súd ohliadku na mieste samom.

Argumentáciu navrhovateľa v spore zhrnul jeho právny zástupca na pojednávaní dňa 31.03.2015 v jeho záverečnom prednese, v ktorom uviedol, že je právom každého občana domáhať sa svojich

práv žalobou na súde. Argumentácia právneho zástupcu odporcu, že navrhovateľ sa účelovo zbavuje svojho nehnuteľného majetku, neobstojí v konaní v tejto právnej veci. Je zákonným a ústavným právom navrhovateľa domáhať sa zaplatenia akejkoľvek sumy, ktorú považuje za dôvodnú a ktorá je uplatnená sčasti aj v konaní v tejto právnej veci. Z vykonaného dokazovania je nepochybne zrejmé, že nehnuteľnosť, ktorá bola pôvodne vo vlastníctve navrhovateľa parc. G.-I. Č.. XXXX, k. ú. A. Y. sa nachádza v oplotenom areáli, ktorý je vo vlastníctve odporcu. Navrhovateľ vzhľadom k tomu, že tento areál je oplotený, nemohol vstupovať voľne na pozemok, ktorý bol jeho vlastníctvom. Má za to, že na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu. Plot, ktorým je oplotený areál odporcu a ktorý sa nachádza na pozemku navrhovateľa, musel odporca opravovať, udržiavať a pokiaľ si nedokázal usporiadať poriadok medzi nájomcami, ktorí jeho nehnuteľnosti prenajímali, je nepochybné, že došlo k bezdôvodnému obohateniu v celom rozsahu bývalého vlastníckeho práva patriaceho navrhovateľovi k pozemku parc. G.-I. Č.. XXXX, k. ú. A. Y. Vzhľadom k tomu, že boli predložené dôkazy súdu, napr. nájomné zmluvy Mesta Žilina, v ktorých bolo určené nájomné za nehnuteľnosti slúžiace podnikateľským subjektom vo výške 3000 až 4000 Sk za m² v tomto období, považuje znalecký posudok za neobjektívny, ktorý nemôže slúžiť ako podklad pre rozhodnutie súdu a má za to, že súd by mal vyhodnotiť všetky dôkazy, ktoré boli do spisu predložené, teda aj všetky nájomné zmluvy. Nemôže vychádzať iba z tvrdení, ktoré uvádza odporca, resp. zo znaleckého posudku, ktorý nemá žiadnu právnu silu a mal by cenu a výšku bezdôvodného obohatenia určiť voľnou úvahou s poukazom na ust. § 136 O.s.p. Má za to, že výška, ktorá bola uplatnená v tomto konaní, je výška primeraná. Odporca nepreukázal, že by platil nájomné za sledované obdobie od 01.05.2003 do 31.12.2003, preto by mala byť žalovaná suma priznaná v celom rozsahu aj s príslušenstvom aj s trovami konania.

Argumentáciu odporcu v spore zhrnul jeho právny zástupca taktiež v záverečnom prednese, pričom uviedol, že súhlasí s tým, že každá fyzická a právnická osoba má právo domáhať sa svojich zákonom daných práv, avšak každá osoba má okrem práv aj povinnosti a povinnosťou každého v tomto prípade je domáhať sa svojich zákonných práv a nie práv domnelých, pretože tým vyvoláva zbytočné trovy konania. Pokiaľ sa týka samotného predmetu konania, poukazuje na niekoľko základných bodov, ktoré sú pre toto konanie smerodajné. Pokiaľ ide o záverečné hodnotenie zo strany navrhovateľa, nemôže sa stotožniť s tým, že odporca musel niečo užívať, pretože niečo vlastnil atď. To sú dohady, úvahy, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. V ďalšom považuje za potrebné reagovať na tvrdenie navrhovateľa, že odporca má oplotený areál. Odporca sa nevie jednoznačne vyjadriť, ktorý areál má navrhovateľ na mysli, pretože v rámci časti územia oploteného tým oplotením, aj keď sa jedná o jednu technologickú časť postavenú naraz, sa nachádza niekoľko areálov. Týmto oplotením nie je oplotený len areál odporcu, ak sa teda niečo označuje za areál. Areál alebo časť územia, ktorá je oddelená týmto plotom, z ktorej je zrejmé, že v minulosti tvorila jeden funkčný celok, tak v tejto časti územia označenej ako areál, sa nachádzajú nehnuteľnosti odporcu a nachádzajú sa nehnuteľnosti ďalších subjektov, napr. spoločnosti 3T s.r.o., spoločnosti Hastra s.r.o. Ak má teda oplotenie areálu svedčiť o tom, že to je užívané odporcom, tak naopak táto skutočnosť svedčí, že to oplotenie, ktoré mal na mysli navrhovateľ, ohraničuje areály viacerých vlastníkov, čo na druhej strane má teda svedčiť nie o tom, že by to mal užívať odporca, ale že vlastne je to užívané aj množstvom iných vlastníkov a užívateľov, ktorých navrhovateľ nevie identifikovať a ktorí by sa na nákladoch alebo na úhrade bezdôvodného obohatenia, ktoré by sa malo niekomu vydať, mali podieľať. Navrhovateľ, pokiaľ konkrétne označil štyri subjekty, ktoré mali užívať jeho nehnuteľnosť, sa nevedel vyjadriť kto a v akom pomere jeho nehnuteľnosť užíval. Vyjadril sa, že to je vecou odporcov, aby sa oni dohodli, že kto, čo užíval. Naopak je na navrhovateľovi, aby dokázal, v ktorom časovom období, kto, ktorú časť jeho nehnuteľnosti a v akom rozsahu užíval a podľa toho sa môže domáhať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči konkrétnemu subjektu, čiže voči konkrétnemu užívateľovi. V tomto prípade navrhovateľ okrem toho, že na jeho pozemku v rozhodnom čase v jeho vlastníctve stála budova na parcele G.-Y. Č.. XXXX/XX a ďalej stálo oplotenie o výmere dovedna 15 m², vo vzťahu k odporcovi nepreukázal nič. Pokiaľ sa týka ostatných častí jeho nehnuteľnosti, tieto odporca v spornom období neužíval. To, že jeho nehnuteľnosť bola užívaná inými subjektmi, bolo v konaní preukázané dostatočne. Bola to spoločnosť SWIMEA s.r.o., bola to spoločnosť Stavebná mechanizácia, s. r. o. a práve naposledy menovaná spoločnosť mu za toto užívanie aj zaplatila. Ak mu spoločnosť Stavebná mechanizácia s.r.o. platila za užívanie nehnuteľností, je nesporné, že tieto nehnuteľnosti aj v tom čase užívala. V súdnom spise sa nachádzajú dôkazy o tom, že v roku 2003 boli nehnuteľnosti užívané spoločnosťou SWIMEA s.r.o. a Stavebná mechanizácia, s.r.o. Sám navrhovateľ tým, že tieto subjekty označil za účastníkov konania, potvrdil túto svoju vedomosť a presvedčenie, že tieto subjekty sa mali podieľať na užívaní jeho nehnuteľnosti. Pokiaľ sa týka prístupových komunikácií, či už na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, alebo G.-Y. Č.. XXXX/XXX, resp. G.-Y. Č.. XXXX/XX a ostatných, tak tieto v užívaní odporcu neboli. Odporca je vlastníkom dielne, ktorá stojí sčasti na parcele G.-Y.

Č.. XXXX/XX o výmere 581 m², avšak túto budovu dala do správy a do nájmu, čiže samozrejme aj v tomto konaní odporca je si vedomý svojho záväzku, avšak prístupové komunikácie v tom čase boli užívané niekým iným a tieto subjekty navrhovateľovi platili. Predmetom konania podľa názoru odporcu môže byť vo vzťahu k nemu len otázka bezdôvodného obohatenia za užívanie spornej nehnuteľnosti v rozsahu parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX o výmere 581 m² a zvyšnej časti pozemku, na ktorej stojí oplotenie vo vlastníctve odporcu spolu o výmere 15 m². Ostatné nehnuteľnosti v tomto období odporcom užívané neboli. Ak by sa zoberal do úvahy znalecký posudok znalca ustanoveného súdom, potom nájomné, resp. bezdôvodné obohatenie zodpovedajúce nájomnému za obdobie od 01.05.2003 do 31.12.2003 pri sadzbe 0,547 eur za m² ročne by malo predstavovať sumu 325,83 eur. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že na jeho pozemku mala byť nejaká betónová plocha, táto nie je vo vlastníctve odporcu. Ak sa na pozemku navrhovateľa nachádza nejaký šrot, tento nepatrí odporcovi a navrhovateľ si mohol tento šrot zužitkovať, resp. ho mohol dať do zberných surovín. Navrhovateľ sa nedohodol s odporcom, aby mu spravoval jeho nehnuteľnosť, nedohodol sa, aby mu túto nehnuteľnosť ošetroval, aby mu ju kosil, aby sa o ňu staral, čiže aby s ňou nejako ďalej disponoval. To sa nestalo. Odporca nemôže súhlasiť ani s tvrdením navrhovateľa, že nemôže obhospodarovať ostatné časti dotknutej nehnuteľnosti. Navrhovateľovi nikto nebránil vo vstupe, môže tam na dotknutú nehnuteľnosť chodiť ľubovoľne. Pokiaľ sa jedná o určenie výšky bezdôvodného obohatenia, navrhovateľ neprodukoval jediný dôkaz, ktorý by smeroval k tomu, že niekto iný by mal o jeho nehnuteľnosť záujem a teda nemohol túto prenajať, pretože tam boli dané dôvody na strane odporcu alebo iného účastníka. Plochu, za ktorú je tak možné priznať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie, resp. za užívanie ktorej je možné priznať bezdôvodného obohatenie, bola v roku 2003 skutočne len plocha o výmere 596 m², zvyšková plocha bola užívaná inými subjektmi a tieto iné subjekty mu zaplatili. Odporca sa tak vyjadril, že pokiaľ ide o rozhodnutie súdu vo veci samej navrhuje, aby súd priznal navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie za užívanie parcely G.-Y. Č.. XXXX/XX o výmere 581 m² a častí parciel, ako sú dnes evidované v katastri nehnuteľností, ktoré sú zastavané plotom o výmere spolu 15 m². Vo zvyšku navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť. Napokon žiadal súd, aby zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania.

Súd tak vykonaným dokazovaním dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Z rovnopisu osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Alenou Majerčiakovou, notárom, ako súdnym komisárom povereným Okresným súdom Žilina č. k. D 857/2003, Dnot 133/2003 zo dňa 15.04.2004 (na č. l. 2 spisu), ktoré podľa doložky na ňom vyznačenej nadobudlo právoplatnosť dňa 15.04.2004, vyplýva, že navrhovateľ nadobudol dedením po poručiteľovi O. G., R.. W. XX.XX.XXXX (svojom otcovi) pozemok parc. G. Č.. XXXX - orná pôda o výmere 2961 m², nachádzajúci sa v k. ú. A. Y., zapísaný na LV č. XXXX vedenom (v tom čase) Správou katastra Žilina, a to v zmysle ust. § 460 Občianskeho zákonníka ku dňu smrti poručiteľa, t. j. ku dňu XX.XX.XXXX.

Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX vedeného (v tom čase) Správou katastra Žilina pre k. ú. A. Y. zo dňa 29.01.2007 (na č. l. 85 spisu) súd zistil, že na tomto LV v časti A boli ku dňu vydania výpisu evidované pozemky parcely G.-I. Č..: XXXX - orná pôda o výmere 1961 m² a XXXX - orná pôda o výmere 2791 m², pričom v časti B LV bol ako výlučný vlastník ku dňu vydania výpisu evidovaný navrhovateľ, a to titulom osvedčenie o dedičstve č. D 857/03, Dnot 133/03 -108/05.

Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX vedeného Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom pre k. ú. A. Y. zo dňa 02.09.2014 (na č. l. 703 spisu) vyplýva, že ku dňu vydania výpisu boli v časti A LV evidované pozemky parcely G.-Y. Č..: XXXX/XXX - orná pôda o výmere 480 m², XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere 303 m², XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 581 m², XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 399 m², XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 931 m², XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 195 m², XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 26 m² a XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 46 m² a parc. G.-I. Č.. XXXX - orná pôda o výmere 2791 m², pričom ako výlučný vlastník bola evidovaná ku dňu vydania výpisu F. G. (nesporne dcéra navrhovateľa), a to na základe titulu nadobudnutia darovacia zmluva so zriadením vecného bremena č. S. XXXX/XX zo dňa 25.10.2010 - 245/2010 a žiadosť - GP č. 17/2013 podľa č. R 724/2014-222/14.

Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX vedeného (v tom čase) Správou katastra Žilina pre k. ú. A. Y. zo dňa 21.04.2004 (na č. l. 5 spisu) vyplýva, že na tomto LV v časti A bol ku dňu vydania výpisu evidovaný medzi inými tiež pozemok parcela G. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2652 m² a na tejto parcele stojaca stavba - dielňa bez súpisného čísla, pričom v časti B LV bol evidovaný ako výlučný vlastník ku dňu vydania výpisu odporca.

Spoločnosť Stavebná doprava, a .s. bola založená podľa zákona č. 92/1991 Zb. v súlade s rozhodnutím Fondu národného majetku SR č. 328 o privatizácii časti podniku Stavebná doprava a mechanizácia, š. p., a to zakladateľskou listinou zo dňa 25.01.1996 (na č. l. 419 spisu). Podľa prílohy špecifikácie

nehnutelností vkladných do akciovej spoločnosti Stavebná doprava, a. s. (na č. I. 439 spisu) bola predmetom nepeňažného vkladu zakladateľa - Fondu národného majetku aj stavba - dielňa bez súpisného čísla stojaca na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, k. ú. A. Y.. Okresný úrad v Žiline, katastrálny odbor, na základe tejto listiny, ako aj ďalších listín s touto súvisiacich, rozhodol pod č. S. XXX/XX o vklade vlastníckeho práva spoločnosti Stavebná doprava, a. s. k predmetnej stavbe - dielňa bez súpisného čísla stojacej na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, G.. Ú.. A. Y..

Podľa písomného vyhlásenia spoločnosti Stavebná doprava, a. s. zo dňa 05.10.1998 (na č. I. 384 spisu) táto spoločnosť vložila do spoločnosti REALITY LAURIN, v. o. s. nepeňažný vklad, ktorého súčasťou bola aj stavba - dielňa bez súpisného čísla stojaca na parc. KD.-Y. Č.. XXXX/XX, G.. Ú.. A. Y.. Okresný úrad v Žiline, katastrálny odbor, na základe tejto listiny rozhodol dňa 14.12.1998 pod č. S. XXXX/XX o vklade vlastníckeho práva spoločnosti REALITY LAURIN, v. o. s. k predmetnej stavbe - dielňa bez súpisného čísla stojacej na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, G.. Ú.. A. Y..

Odporca podľa Notárskej zápisnice spísanej dňa 26.11.1998 JUDr. Ľudmilou Kupkovou, notárkou č. N 342/1998, Nz 342/1998 (na č. I. 444 spisu) nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnosti stavbe - dielňa bez súpisného čísla stojacej na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, G.. Ú.. A. Y. na základe prechodu imania zrušenej obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN v. o. s. bez likvidácie a zmenou jej právnej formy na akciovú spoločnosť s obchodným menom REALITY LAURIN a. s. Okresný úrad v Žiline, katastrálny odbor, na základe uvedenej listiny (notárskej zápisnice) rozhodol dňa 18.02.1999 pod č. S. XXX/XX o vklade vlastníckeho práva odporcu k predmetnej stavbe - dielňa bez súpisného čísla stojacej na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, G.. Ú.. A. Y..

Z predloženého rozhodnutia Mestského národného výboru, odboru územného plánovania v Žiline č. ÚP 1747/79 zo dňa 19.11.1979 (na č. I. 178 spisu) súd zistil, že týmto rozhodnutím bolo vydané stavebné povolenie na stavbu DMZ Žilina - Pov. Chlmec, dielne I. na pozemku parc. I. Č.. XXXX/X, G.. Ú.. A. Y.. Z predloženého rozhodnutia Mestského národného výboru, odboru územného plánovania v Žiline č. XXXXXXXXXXXXXXX/XX zo dňa 03.04.1990 (na č. I. 181 spisu) súd zistil, že týmto rozhodnutím bolo vydané užívacie povolenie na stavbu: „Areál DMZ Považský Chlmec“, pričom stavba obsahuje stavebné objekty: dielne, prípojky k vodohospodárskym objektom, komunikácie, oplotenie areálu a vodojemu, úprava a príprava územia, spevnené plochy, terénne úpravy, stožiarové trafo, prípojka VN, kotolňa, sklad materiálu, chráničky, pričom na uvedenú stavbu boli vydané stavebné povolenia č. Ú.-XXXX/C-XXXX/XX zo dňa 18.09.1984, č. XXXX/C-XXXX/XXX zo dňa 16.01.1987, č. XXXX/XX zo dňa 22.01.1988 a č. Ú.-XXXX/XX zo dňa 19.11.1979.

Zo znaleckého posudku Ing. Jozefa Miartuša, ktorý bol podaný v konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod spis. zn. 8C/958/1992 (na č. I. 6 spisu) vyplýva, že tento znalecký posudok vypracoval Ing. Jozef Miartuš ako znalec z odboru geodézia, kartografia, odvetvie geodézia, kartografia za účelom splnenia znaleckej úlohy identifikovať pkn parcelu č. XXX/X zapísanú vo vložke č. XXX, k. ú. A. Y. a určenia jej výmery, ktorú mal zabrať odporca. V znaleckom posudku znalec uviedol, že si zadovážil na Oblastnej správe Katastrálneho úradu v Žiline kópie máp platného katastrálneho stavu, pričom pôvodná pkn parcela č. XXX/X o výmere 3099 m² bola reálnou delbou pri tvorbe novej pozemkovej mapy prečíslovaná na parcelu KN č. XXXX a dostala výmeru 3034 m², čo predstavuje vtedajší právny stav. V tom čase platnej pozemkovej mape bola potom parcela KN č. XXXX zlúčená do parciel uvedených v spise na priloženej identifikácii s tým, že malá časť parcely bola včlenená do vodnej plochy Žilinskej priehrady, a to parcela KN č. XXXX/X. Pre účely odporcu boli vytvorené dva geometrické plány, jeden Geodéziou, š.p. pod č. XXX-XXXX-XXX-XX a druhý geometrický plán vyhotovil Ing. Hegeduš. V prvom geometrickom pláne sa udáva zabratá plocha odporcom vo výmere 2106 m². V tomto čase však zrejme nebol postavený definitívny plot, ktorý zameral potom Ing. Hegeduš. Tento plot je zobrazený na grafickej prílohe bodkočiarkovane bodmi A, G, B a C, F, D. Celková plocha odobratá z pôvodnej pkn parcely č. XXX/X je vyznačená bodmi E, G, H, F, E a predstavuje výmeru 2177 m². K tejto výmere znalec dospel tak, že do pôvodnej pozemkovej mapy, kde bola vyznačená parcela KN č. XXXX vyniesol zo súradníc už spomínaný plot zameraný Ing. Hegedušom.

Znaleckým posudkom č. 17/2013 zo dňa 30.07.2012 vrátane jeho doplnkov zo dňa 14.02.2014 a zo dňa 31.03.2014 vypracovaným súdom v konaní ustanoveným znalcom Ing. Jozefom Polkom, znalcom z odboru geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria (na č. I. 592, 628 a 634) došlo k zameraniu pozemku parc. G.-I. Č.. XXXX - orná pôda o výmere 2961 m², k. ú. A. Y. a súčasne k zameraniu stavebných objektov (vrátane oplotení), spevnených plôch na tomto pozemku nachádzajúcich sa, pričom znalec stotožnil pozemok parc. G.-I. Č.. XXXX - orná pôda o výmere 2961 m², k. ú. A. Y. s nasledovnými geometrickým plánom č. 17/2013 vyhotoveným dňa 30.06.2013 znalcom, autorizačne overeným dňa 30.06.2013 Ing. Janou Fuljerovou a úradne overeným dňa 30.07.2013 Správou katastra Žilina pod č. 1231/2013 novovytvorenými parc. G.-Y. Č..: XXXX/XXX - orná pôda

o výmere 480 m², XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere 303 m², XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 581 m², XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 399 m², XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 931 m², XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 195 m², XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 26 m² a XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 46 m². Zároveň v znaleckom posudku v pripojenom grafickom náčrte a v doplneniach znaleckého posudku zo dňa 14.02.2014 zo dňa 31.03.2014 v pripojenom znaleckom náčrte identifikoval novovytvorené parc. KN-C nasledovne:

- parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX a parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX ako časti parc. G.-I. Č.. XXXX, ktoré sú zarastené krovínami a trávou a ktoré sa nachádzajú za betónovým oplotením sporného areálu;

- parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX ako časť parc. G.-I. Č.. XXXX, ktorá sa nachádza vnútri sporného areálu a na ktorej je postavená stavba - výrobná hala, ktorá súčasne stojí na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX (sporná dielňa bez súpisného čísla evidovaná na LV č. XXX, k. ú. A. Y. vo vlastníctve odporcu);

- parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX ako časť parc. G.-I. Č.. XXXX, ktorá sa nachádza vnútri sporného areálu a je zatrávnená v plochách zakreslených na znaleckom náčrte k doplnku znaleckého posudku zo dňa 31.03.2014: 1. o výmere 124 m² vymedzenej bodmi a, b, c, d a 2. o výmere 205 m² vymedzenej bodmi e, f, g, h a ktorá je v ploche vymedzenej bodmi c, d, e, f o výmere 70 m² zodpovedajúca spevnenej betónovej ploche (táto výmera zodpovedá rozdielu celkovej výmery parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX 399 m² a výmery jej zatrávnených častí o výmere 124 m² a 205 m²; 399 m² - 124 m² - 205 m² = 70 m²);

- parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX ako časť parc. G.-I. Č.. XXXX, ktorá sa nachádza vnútri sporného areálu a je zatrávnená mimo plochy zakreslenej na znaleckom náčrte k doplnku znaleckého posudku zo dňa 31.03.2014 vymedzenej bodmi A, B, C, D o výmere 246 m² a tiež plochy o výmere 8 m², ktorú zaberá betónové oplotenie z východnej strany sporného areálu;

- parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX ako časť parc. G.-I. Č.. XXXX, ktorá sa nachádza vnútri sporného areálu a ktorá tvorí spevnenú asfaltovú plochu nachádzajúcu sa východne od spornej dielne bez súpisného čísla evidovanej na LV č. XXX, k. ú. A. Y. vo vlastníctve odporcu (znalec túto súčasne označuje ako dvor);

- parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX ako časť parc. G.-I. Č.. XXXX, ktorá sa nachádza vnútri sporného areálu a je zarastená trávou mimo plochy o výmere 6 m², ktorú zaberá betónové oplotenie zo západnej strany sporného areálu;

- parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX ako časť parc. G.-I. Č.. XXXX, ktorá sa nachádza vnútri sporného areálu a ktorá je zatrávnená mimo plochy zakreslenej na znaleckom náčrte k doplnku znaleckého posudku zo dňa 31.03.2014 vymedzenej bodmi B, E, F, C o výmere 8 m² a tiež plochy o výmere 1 m², ktorú zaberá betónové oplotenie z východnej strany sporného areálu;

Z listu právneho zástupcu odporcu zo dňa 16.02.2004 označeného ako „Vysporiadanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v k. ú. A. Y.“ adresovaného navrhovateľovi, W. G. a O. G. (na č. I. 150b spisu) vyplýva, že odporca ponúkol adresátom listu uzavretie nájomnej zmluvy na časť pkn parc. XXX/X, k. ú. A. Y. užívanú odporcom titulom zastavanej stavby za nájomné vo výške 30,- Sk za m².

Z vyjadrenia právneho zástupcu odporcu zo dňa 13.05.2005 v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 5C/88/2004 (na č. I. 200 spisu) vyplýva, že odporca v tomto podaní uviedol, že v čase od 01.01.2002 do 31.05.2005 užíval časti pozemku parc. KD.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y. spoločnosť Stavebná mechanizácia, s. r. o. (pôvodný odporca II.) na základe nájomných zmlúv, pričom dohodnuté obvyklé nájomné predstavovalo v uvedenom období sumu 30,- Sk za m² ročne. Bez ohľadu na to, či navrhovateľ podpísal nájomnú zmluvu, alebo nie, spoločnosť Stavebná mechanizácia, s. r. o. poukazovala mesačne navrhovateľovi sumu pripadajúcu na užívanie časti jeho nehnuteľnosti vo výške obvyklého nájomného plateného v danom čase a mieste za užívanie susedných nehnuteľností. Odporca odkázal na fotokópie podacích lístkov zo dňa 30.09.2004, 28.10.2004, 29.11.2004, 29.12.2004, 07.05.2005 a 30.03.2005.

Z návrhu nájomnej zmluvy odporcu ako nájomcu zo dňa 01.06.2005 (na č. I. 98 spisu), ktorý bol daný navrhovateľovi ako prenajímateľovi súd zistil, že predmetom tejto zmluvy mal byť pozemok parcela G.-I. Č.. XXXX - orná pôda o výmere 2961 m² nachádzajúci sa v k. ú. A. Y., zapísaný na LV č. XXXX, a to jeho časť, ktorá bude vydelená zo snímku z katastrálnej mapy, resp. v geometrickom pláne, ktorý po podpise zmluvy zabezpečí nájomca na vlastné náklady a predloží prenajímateľovi. Uvedený pozemok mal byť prenajatý nájomcovi na dobu určitú od 01.06.2005 po dobu existencie stavieb na pozemku stojacich za účelom ich prevádzkovania nájomcom a strpenie ich existencie prenajímateľom, pričom nájomné bolo navrhované vo výške 33,- Sk za m² ročne. K podpisu uvedenej zmluvy zo strany navrhovateľa ako prenajímateľa však nedošlo, pričom zo strany navrhovateľa bol do uvedeného návrhu zmluvy dopísaný rukou text, že prenajímateľ prenajíma 2177 m², a to za nájomné vo výške 373,- Sk za m² ročne.

Z návrhu nájomnej zmluvy spoločnosti Stavebná mechanizácia, s. r. o. ako nájomcu zo dňa 15.07.2004 (na č. I. 211 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006), ktorý bol daný navrhovateľovi

ako prenajímateľovi súd zistil, že predmetom tejto zmluvy mal byť pozemok - časť parc. G.-I. Č.. XXXX, a to zodpovedajúca parcela G.-Y. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 776 m², nachádzajúci sa v k. ú. A. Y.. Uvedený pozemok mal byť prenajatý nájomcovi od 01.01.2004, pričom nájomné bolo navrhované vo výške 33,- Sk za m² ročne. K podpisu uvedenej zmluvy zo strany navrhovateľa ako prenajímateľa však nedošlo.

Z návrhu nájomnej zmluvy spoločnosti Stavebná mechanizácia, s. r. o. ako nájomcu zo dňa 02.01.2004, ktorý bol daný O. G. ako prenajímateľovi (na č. l. 208 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006) súd zistil, že predmetom tejto zmluvy mal byť časť pozemku G.-I. Č.. XXX/X zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúceho sa v k. ú. A. Y., a to časť, ktorá bude vydelená na snímke z katastrálnej mapy, resp. v geometrickom pláne, ktorý po podpise zmluvy zabezpečí nájomca na vlastné náklady a predloží prenajímateľovi. Uvedený pozemok mal byť prenajatý nájomcovi od 01.01.2004, pričom nájomné bolo navrhované vo výške 33,- Sk za m² ročne. K podpisu uvedenej zmluvy zo strany O. G. ako prenajímateľa však nedošlo.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 01.01.2003 uzavretej medzi L.. O. A., a V. N. ako prenajímateľmi a spoločnosťou Stavebná mechanizácia s.r.o. ako nájomcom (na č. l. 220 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006) súd zistil, že predmetom tejto zmluvy malo byť prenechanie parcely č. XXX/X o výmere 404 m² v k. ú. A. Y. (na ktorom sa v uvedenom čase nachádzala vstupná brána a prístupová komunikácia do areálu nájomcu od verejnej cesty II. triedy) k dočasnému užívaniu, pričom nájomca sa zaväzoval za prenechanie pozemku k dočasnému užívaniu platiť prenajímateľovi nájomné dohodnuté vo výške 33,- Sk za m² ročne. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 01.01.2003 do 31.12.2003.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 01.01.2003 uzavretej medzi ID.. O. A., O. Č. V. V. W. ako prenajímateľmi a spoločnosťou Stavebná mechanizácia s.r.o. ako nájomcom (na č. l. 142 spisu) súd zistil, že predmetom tejto zmluvy malo byť prenechanie parcely č. XXX/X o výmere 4206 m² v k. ú. A. Y. (na ktorom sa v uvedenom čase nachádzala časť objektu opravárenskej haly, spevnené a odstavné plochy nájomcu) k dočasnému užívaniu, pričom nájomca sa zaväzoval za prenechanie pozemku k dočasnému užívaniu platiť prenajímateľovi nájomné dohodnuté vo výške 33,- Sk za m² ročne. V uvedenej zmluve je ako ďalší prenajímateľ označený U. W., avšak z jeho strany k podpisu zmluvy nedošlo. Zmluva mala byť uzatvorená na dobu určitú od 01.01.2003 do 31.12.2003.

Zo zmluvy o nájme nehnuteľností a o správe majetku č. 2/2003 uzavretej dňa 01.01.2003 medzi odporcom ako prenajímateľom a spoločnosťou SWIMEA, s. r.o. ako nájomcom (na č. l. 136 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006) vyplýva, že predmetom nájmu bol medzi iným aj pozemok parc. G. Č.. XXXX/X o výmere 6000 m², pričom zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 01.01.2003 do 31.12.2003 a nájomné bolo dojednané vo výške 30,- Sk / m² / ročne.

Zo zmluvy o podnájme a o správe majetku uzavretej medzi nájomcom spoločnosťou SWIMEA s. r.o. a podnájomcom spoločnosťou Stavebná mechanizácia s. r.o. dňa 17.04.2001 v znení jej dodatku č. 2b zo dňa 01.09.2002 (na č. l. 140 a 143 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006) vyplýva, že bol dojednaný podnájom medzi iným aj pozemku parc. G. Č.. XXXX/X o výmere 2000 m², pričom zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú od 17.04.2001 a nájomné bolo s účinnosťou od 01.09.2002 do 01.01.2005 dojednané vo výške 30,- Sk / m² / ročne (k 01.01.2005 sa zmenilo podľa dodatku č. 3b na č. l. 144 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006 na výšku 33,- Sk / m² / ročne.

Z navrhovateľom predloženej nájomnej zmluvy zo dňa 09.09.2005 uzatvorenej medzi prenajímateľom spoločnosťou REZPA s.r.o., so sídlom Dolný Val 3, 010 01 Žilina, IČO: 31626289 a nájomcom navrhovateľom ako podnikateľom s obchodným menom M. G. IPOS plus, IČO: 10 937 552, súd zistil, že predmetom tejto zmluvy mal byť nájom časti nezastrešeného pozemku v areáli na N. X. Č.. XXX S. Ž., S. A. Y. o výmere 300 m² k užívaniu podľa vlastnej potreby na skladovanie hygienicky nezávadného tovaru, pričom pozemok mal byť vymedzený oplotením, ktoré na svoje náklady zhotoví nájomca. Za prenechanie pozemku o výmere 300 m² na užívanie v období od 01.09.2005 do 31.12.2005 bola zmluvnými stranami dohodnutá cena 408 Sk za m² ročne.

Z listu spoločnosti REZPA s. r.o. (tento sa nachádza na č. l. 76 spisu Okresného súdu Žilina vedeného pod spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009) vyplýva, že táto spoločnosť oznámila právnenému zástupcovi odporcu, že v predchádzajúcom odseku uvedená nájomná zmluva nebola len zmluvou na nájom pozemku, ale aj na nájom nebytových priestorov, ktoré boli tvorené prístreškom s riadne upravenými betónovými plochami o výmere 300 m². Nájomná zmluva sa nakoniec nerealizovala vzhľadom k tomu, že navrhovateľovi sa zdalo nájomné príliš vysoké a následne odstúpil od zmluvy, pričom k finančnému plneniu zo zmluvy nedošlo.

Z nájomnej zmluvy č. 13/právne/2003 uzavretej dňa 24.07.2003 medzi prenajímateľom Mestom Žilina a nájomcom spoločnosťou TOPAS, spol. s r. o. (na č. l. 693 spisu) vyplýva, že predmetom nájmu boli

pozemky nachádzajúce sa na sídlisku S. S. Ž., sídlisku C. S. Ž., na ul. O., N. V. Z. S. Ž. a na ul. C. S. Ž. - N. o výmere 4,5 m² až 7,7 m², a to s nájomom na dobu neurčitú od 01.04.2002 a s nájomným vo výške 3.000,- Sk / m² / ročne.

Z navrhovateľom predloženého listu realitnej kancelárie R2 SK, s.r.o., Farská ulička 27, 010 01 Žilina zo dňa 07.05.2007 adresovaného navrhovateľovi (na č. l. 86 spisu) súd zistil, že táto realitná kancelária oznamovala navrhovateľovi v zmysle jeho požiadavky, že mu ponúkajú na prenájom oplotený pozemok parc. č. XXX/XX o výmere 486 m² nachádzajúci sa v k. ú. Ž. - Z. pri štátnej ceste s prístupom z miestnej komunikácie, pričom cena prenájmu je 400,- Sk za m² ročne, čo predstavuje mesačné nájomné 16.200,- Sk. Cena nezahŕňa energie.

Z navrhovateľom predloženého listu L.. V. U., Z. XX, XXX XX Ž. adresovaného navrhovateľovi (na č. l. 87 spisu) súd zistil, že L.. V. U. na základe inzerátu navrhovateľa tomuto ponúkal na prenájom pozemok o výmere 800 m² nachádzajúci sa na W. F., pričom pozemok je ohradený, uzamknutý, plocha je nespúvaná s trávnaťm povrchom, vstup je z ulice a v blízkosti sú všetky inžinierske siete, s predbežnou cenou prenájmu vo výške 400,- Sk za m² ročne. Uvedený list nie je datovaný.

Z navrhovateľom predloženého listu realitnej kancelárie Š & K Real Marcela Halaganová zo dňa 24.01.2008 (na č. l. 93 spisu) adresovaného navrhovateľovi súd zistil, že táto realitná kancelária ponúkala navrhovateľovi na prenájom v časti C. S. G. Ú. A. Y. pozemky parcely G. Č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1364 m² a G. Č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1202 m² za cenu 400,- Sk za m² ročne.

Z navrhovateľom predloženého listu Urbárskeho spolku Pozemkové spoločenstvo Považský Chlmec zo dňa 03.03.2008 (na č. l. 94 spisu) súd zistil, že tento ponúkal navrhovateľovi do dlhodobého prenájmu pozemok o výmere 1074 m² parc. G. Č. XXXX/XX vedený na LV č. XXXX pre k. ú. A. Y., ktorý sa nachádza v priestore bývalej plemenárskej stanice A. Y. a je využiteľný na podnikanie. Minimálna cena nájmu je 400,- Sk za m² ročne.

Z listu Z. O. MK-obchodno-reality agentúra adresovaného odporcovi I. (tento sa nachádza na č. l. 90 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009, ako aj na č. l. 128 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006) súd zistil, že táto oznamovala odporcovi I. na jeho žiadosť zo dňa 08.07.2005, že celková cena ročného nájomného nehnuteľností nachádzajúcich sa v lokalite v priemyselnej časti A. Y. sa pohybuje od 25,- až 30,- Sk za m² ročne. Vzhľadom k tomu, že daná parcela sa nachádza priamo v susedstve so smetiskom, daná cena sa môže znížiť dohodou.

Z listu spoločnosti Profi Real, v. o. s. zo dňa 05.09.2005 adresovaného odporcovi I. (tento sa nachádza na č. l. 91 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009, ako aj na č. l. 129 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006) súd zistil, že táto oznamovala odporcovi I. na jeho žiadosť, že cena ročného nájomného v lokalite A. Y. za pozemok vedený ako TTP a zastavané plochy je 10 % z ceny za pozemok, čo predstavuje 15,- Sk za m² ročne.

Z oznámenia M. O. „NICO“ adresovaného odporcovi I. (tento sa nachádza na č. l. 92 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009, ako aj na č. l. 130 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006) súd zistil, že tento oznamoval odporcovi I. na jeho žiadosť, že obvyklá cena v danej lokalite je 30,- Sk za m² ročne.

Z oznámenia L.. W. G. realitná kancelária PARADIS zo dňa 02.09.2005 odporcovi I. (tento sa nachádza na č. l. 93 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009, ako aj na č. l. 131 fotokópie spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 2C/53/2006), že tento oznamoval odporcovi I. na jeho žiadosť obvyklú cenu prenájmu pozemkov v lokalite A. Y. v priemyselnej zóne pri smetisku vo výške 25,- až 30,- Sk ročne.

Z oznámenia spoločnosti Custom REAL, s. r. o. zo dňa 04.08.2008 (tento sa nachádza na č. l. 167 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009) súd zistil, že táto spoločnosť sa vyjadrila k výzve súdu tak, že priemerná cena za prenájom pozemkov, ktoré sa nachádzajú v k. ú. A. Y. je 100,- až 200,- Sk za m² ročne. Z ich listu zo dňa 27.04.2009 (tento sa nachádza na č. l. 279 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009) však vyplývam, že ich spoločnosť v rokoch 2004-2006 nesprostredkovala a ani nezabezpečovala a nevidovala žiadne ponuky na prenájom pozemkov, ktoré sa nachádzajú v k. ú. A. Y.. Uvedenú cenu nájmu tak odhadli na základe ponúk, ktoré mali v období rokov 2004-2006 na prenájom nehnuteľností v iných lokalitách Ž.. Nejednalo sa však o čistý pozemok, ale odhadované nájomné zahŕňalo celý nájom vrátane zhodnotenia pozemkov drobnými stavbami a nákladov spojených s údržbou a prevádzkou pozemkov.

Z oznámenia spoločnosti PR REALITY, s. r.o. zo dňa 16.12.2008 (tento sa nachádza na č. I. 176 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009) súd zistil, že táto spoločnosť sa vyjadrila k výzve súdu tak, že jej odhad ceny prenájmu predmetnej nehnuteľnosti je 400,- až 800,- Sk za m2 ročne (bez poplatku za energie), pričom rozsah ceny je v závislosti od využitia, či stavu objektu.

Z oznámenia spoločnosti RealFin, s. r.o. zo dňa 06.08.2008 (tento sa nachádza na č. I. 168 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009) súd zistil, že táto spoločnosť sa vyjadrila k výzve súdu tak, trhová cena za prenájom bola v roku 2004 150,- Sk za m2 ročne.

Z oznámenia Mgr. Andrey Lehotskej PortalReality (tento sa nachádza na č. I. 177 spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 16C/107/2005, ktorý mal súd pripojený v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dňa 06.11.2009) súd zistil, že táto spoločnosť sa vyjadrila k výzve súdu tak, že nemala počas 7 ročnej existencie možnosť v danej lokalite predávať a ani prenajímať pôdu a ani iné nehnuteľnosti. V podstate rovnako sa vyjadrila aj spoločnosť PEGIS s. r.o. listom zo dňa 08.08.2008 (tento sa nachádza na č. I. 169 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina vedeného pod spis. zn. 16C/107/2005).

Zo znaleckého posudku č. 26/2009 vypracovaného Ing. Mariánom Vyparínom, PhD. ako znalcom z odboru stavebníctva, pozemné stavby - stavebná fyzika, odhad hodnoty nehnuteľnosti dňa 29.04.2009 (na č. I. 157 spisu) súd zistil, že znalec určil všeobecnú hodnotu nájmu v roku 2004 až 2008 pre pozemok G. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 776 m² v k. ú. A. Y. za 1 m² za rok nasledovne: za rok 2004 vo výške 17,64 Sk, za rok 2005 vo výške 18,84 Sk, za rok 2006 vo výške 24,42 Sk, za rok 2007 vo výške 29,53 Sk, za rok 2008 vo výške 32,80 Sk. Súčasne hodnotu zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve stavby na pozemku parcela G. Č.. XXXX/XX a v práve cesty prechodu cez pozemok parcela G. Č.. XXXX/XX, a to k roku 2009 v alternatívach ako ročnú odplatu opakujúce sa plnenie, čo môže slúžiť ako podklad k uzatvoreniu zmluvy o zriadení vecného bremena, pričom možno predpokladať obmedzenú dobu trvania vecného bremena, vo výške 0,73 eur za m² a ako jednorazovú odplatu za celé obdobie, čo môže slúžiť ako podklad k uzatvorenej zmluvy o zriadení vecného bremena, pričom možno predpokladať neobmedzenú dobu jeho trvania, vo výške 13,29 eur za m². Znalec zároveň stanovil všeobecnú hodnotu pozemku parcela G. Č.. XXXX/XX k roku 2009, a to v sume 13,98 eur za m². Znalec na stanovenie všeobecnej hodnoty nájmu v roku 2004 až 2008 použil porovnávaciu metódu stanovenia všeobecnej hodnoty pozemkov. K porovnaniu použil kúpno-predajné zmluvy, ktorými spoločnosť T+T a.s. vykupovala pozemky rovnakého druhu v tesnom susedstve od hodnoteného pozemku od vlastníkov pozemkov, ktoré mali povolený vklad do katastra nehnuteľností, ktoré sú v súčasnosti evidované na LV č. XXXX vedeného pre k. ú. A. Y., pričom z prehľadu uvedených kúpno-predajných zmlúv, z ktorých znalec vychádzal, vyplýva priemerná dohodnutá kúpna cena za m² zaokrúhlená na celé Sk nahor za rok 2002 vo výške 42,- Sk, za rok 2004 vo výške 144,- Sk, za rok 2005 vo výške 268,- Sk, za rok 2006 vo výške 307,- Sk, za rok 2008 vo výške 350,- Sk.

Zo znaleckého posudku č. 36/2012 vypracovaného Ing. Ľubomírom Bobuľom ako Okresným súdom Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 16C/107/2005 ustanoveným znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti dňa 27.11.2012 (na č. I. 560 spisu) súd zistil, že znalec určil všeobecnú hodnotu nájmu pozemku parc. KD.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y., a to jeho časti medzi oploteniami o výmere 2177 m², v roku 2004 vo výške 52.008,32 Sk za rok, t. j. 23,89 Sk / m² za rok, pričom znalcovi bola uložená Okresným súdom Žilina úloha, aby pri stanovovaní všeobecnej hodnoty nájmu vychádzal zo súčasného stavu a charakteru pozemku, ktorý sa v súčasnej dobe nevyužíva na poľnohospodárske využitie, ale na nepoľnohospodárske podnikanie. Znalec stanovil uvedenú všeobecnú hodnotu nájmu použitím metódy na báze všeobecnej hodnoty pozemku určenej porovnávacou metódou.

Zo znaleckého posudku č. 1/2015 vypracovaného Ing. Martinom Svrčekom ako súdom v prejednávanej veci ustanoveným znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti dňa 11.01.2012 (na č. I. 725 spisu) súd zistil, že znalec určil všeobecnú hodnotu nájmu pozemku parc. G.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y., a to jeho časti medzi oploteniami a vrátane oplotení predmetného areálu o výmere 2178 m² za obdobie od 01.05.2003 do 31.12.2003 vo výške 35.872,47 Sk (1.190,75 eur), t. j. 16,47 Sk (0,547 eur) / m² za rok, pričom znalcovi bola uložená Okresným súdom Žilina úloha, aby pri stanovovaní všeobecnej hodnoty nájmu vychádzal zo súčasného stavu a charakteru pozemku, ktorý sa v súčasnej dobe nevyužíva na poľnohospodárske využitie, ale na nepoľnohospodárske podnikanie. Znalec stanovil uvedenú všeobecnú hodnotu nájmu použitím metódy na báze všeobecnej hodnoty pozemku určenej porovnávacou metódou.

Z listu odporcu II. zo dňa 01.12.2004 adresovaného navrhovateľovi súd zistil, že odporca II. odvolávajúci sa na návrh nájmovej zmluvy navrhovateľa zo dňa 30.11.2004 navrhovateľovi oznámil, že má záujem

na uzavretí nájomného vzťahu, avšak návrh navrhovateľa obsahuje niektoré rozpory, ktoré navrhuje odstrániť, a to buď osobne pri rokovaní alebo ich môže odstrániť aj sám a doručiť im opravené znenie nájomných zmlúv. K jednotlivým ustanoveniam odporca II. uviedol, že prosí o presnú špecifikáciu predmetnej nehnuteľnosti, pričom návrh zmluvy neobsahuje správny zápis na liste vlastníctva parcela G. Č.. XXXX v A. Y. neexistuje, existuje parcela registra I. XXXX, ktorá je totožná s parcelami KNC podľa nasledujúcej špecifikácie, a to parcelou č. G. XXXX/X - orná pôda o výmere 1096 m², parcelou G. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2179 m², parcelou G. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 931 m², parcelou G. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 673 m², parcelou G. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 399 m², parcelou G. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1354 m² a parcelou G. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 776 m². V ďalšom žiadal odporca II. presne špecifikovať výmeru, ktorá je ním užívaná, stanoviť cenu za nájom za 1 m² na rok a následne urobiť výpočet nájomného spolu a taktiež stanoviť podmienky prístupu navrhovateľa k prenajímaným nehnuteľnostiam, účely kontroly, ale aj za účelom prístupu k tým jeho nehnuteľnostiam, resp. tým častiam jeho nehnuteľností, ktorú odporca II. neužíva, a teda nemôže mať prenajatú. V tejto súvislosti bude nevyhnutné stanoviť cenu nájomného za užívanie prístupových komunikácií, jednak pozemkov, jednak líniových stavieb, ktoré na druhej strane bude navrhovateľ povinný platiť odporcovi II. V časti vzájomných platieb navrhoval odporca II. vzájomné započítanie a v zostatku navrhol hradiť nájomné na účet navrhovateľa.

Z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/6258/1995 zo dňa 18.01.1996 (v konaní o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/552/1993-120 zo dňa 07.06.1995), z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/958/1992-61 zo dňa 08.10.1993, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.1993, z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/30/1993-29 zo dňa 24.01.1994, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/1132/94 zo dňa 31.05.1994 dňa 17.06.1994, z obsahu spisu Okresného súdu Žilina vedeného pod spis. zn. 2C/853/1999, ktorý je pripojený k spisu Okresného súdu Žilina vedenému pod spis. zn. 16C/107/2005, ako aj z obsahu tohto spisu, z obsahu spisu vedeného pod spis. zn. 2C/53/2006, súd zistil, že navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca O. G., sa v uvedených konaniach (ako aj v konaniach vedených Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 18C/54/1994, 2C/162/2005 a 18C/304/2007 podľa č. I. 348 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina vedeného pod spis. zn. 16C/107/2005) návrhom domáhal voči odporcom, resp. právny predchodcom odporcu I. (Stavebná doprava a mechanizácia, š. p., Stavebná doprava, a. s.) uloženia povinnosti týmto odporcom zaplatiť v návrhoch uplatnené peňažné sumy z rovnakých skutkových dôvodov, ako navrhovateľ v tomto konaní, a to za obdobie od 01.07.1989 do 30.06.1992, od 01.07.1992 do 31.12.1992, od 01.01.1993 do 30.06.1993, od 01.07.1993 do 21.12.1993, od 01.09.1996 do 30.04.1999, od 01.01.2002 do 31.12.2002, od 1.1.2005 do 31.12.2005 a od 01.01.2006 do 31.12.2006. Súd má v ďalšom z úradnej činnosti vedomosť o tom, že navrhovateľ sa v konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod spis. zn. 4C/15/2008 domáha voči odporcom I. a II. nároku spočívajúceho na tom istom skutkovom základe za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2007.

Z uznesenia povereného príslušníka OR PZ Žilina ČVS: ORP-2534/1-OSV-ZA-2006 z 22.08.2007 (na č. I. 150c spisu) súd zistil, že bolo týmto rozhodnutím zastavené trestné stíhanie pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť odporca na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase mesiaci júl 2006 neoprávnene užíval parcelu I. Č.. XXXX, o celkovej výmere 2961 m², v k. ú. A. Y., ktorá je v podiele 1/1 zapísaná na LV č. XXXX na navrhovateľa, pričom na tejto parcele bez povolenia majiteľa vytvoril panelovú cestu a skládku odpadu na časti pozemku o výmere asi 400 m², čím navrhovateľovi spôsobil znehodnotením pozemku škodu vo výške najmenej 1659,70 eur (50.000,-Sk), lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že v označenej veci bol ako svedok vypočutý L.. V. G., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že je zamestnaný u odporcu ako riaditeľ, pričom odporca vlastní aj priestory v A. Y., X.. N. XXX. Tieto priestory nadobudli do vlastníctva v roku 1997, keď odkúpili celý areál od spoločnosti Stavebná doprava, a. s. Žilina. Jednalo sa o oplotený areál s kompletnou infraštruktúrou, čiže cesty a parkoviská a nehnuteľnosti v areáli. Celý areál stojí na pozemkoch, kde jedna parc. I. Č.. XXXX S. G.. Ú.. A. Y. je vo vlastníctve navrhovateľa. Čo sa týka stavieb s pevným základom, tak tieto nikdy nestavali na pozemku navrhovateľa, na časti tohto pozemku položili iba 3-4 kusy cestných panelov z dôvodu rozšírenia manipulačného priestoru v areáli. V areáli odporcu má prenajaté priestory spoločnosť Stavebná mechanizácia, s. r. o. a táto spoločnosť na ich objednávku uvedené cestné panely položila na pozemok navrhovateľa.

Podľa ust. § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho

práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa ust. § 127 ods. 3 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, vlastníci susediacich pozemkov sú povinní umožniť na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na svoje pozemky, prípadne na stavby na nich stojace, pokiaľ to nevyhnutne vyžaduje údržba a obhospodarovanie susediacich pozemkov a stavieb. Ak tým vznikne škoda na pozemku alebo na stavbe, je ten, kto škodu spôsobil, povinný ju nahradiť; tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť.

Podľa ust. § 135c ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len "vlastník stavby").

Podľa ust. § 135c ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastník pozemku súhlasí.

Podľa ust. § 135c ods. 3 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992 súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe.

Podľa ust. § 451 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska (pozn. súdu od 01.01.2003 základnej úrokovej sadzby NBS) platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10a nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Na úvod právneho posúdenia veci súd považuje za potrebné vrátiť sa k dôvodom svojho rozsudku zo dňa 06.11.2009, ktorým bolo po prvý krát rozhodnuté vo veci samej a ktorým súd návrh navrhovateľa na začatie konania proti odporcovi (v tom čase ako odporcovi I.) zamietol zásadne z dôvodu, že výkon práva navrhovateľa uplatneného v prejednávanej veci považoval za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ), a to z dôvodu, že navrhovateľ si opakovane uplatňuje len sekundárne nároky,

ktoré mu majú vyplývať zo skutočnosti, že na pozemku v jeho vlastníctve sa nachádza stavba, resp. stavebné úpravy vo vlastníctve odporcu a nesnaží sa protiprávny stav spôsobený existenciou stavby vo vlastníctve odporcu na cudzom pozemku (vo vlastníctve navrhovateľa) odstrániť spôsobom podľa ust. § 135c OZ, čo vedie len k rozmnožovaniu sporov o navrhovateľom uplatňovaných sekundárnych nárokoch. Súd v kontexte s uvedeným poukazuje na to, že v následnom priebehu konania po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci samej - rozsudok č. k. 6Co/97/2010-291 zo dňa 19.08.2010 nastala právna skutočnosť, ktorá viedla súd k tomu, že v ďalšom svojom rozhodnutí o uplatnenom nároku navrhovateľa už jeho predchádzajúce úvahy a z nich prameniace dôvody rozhodnutia vo veci samej - rozsudku zo dňa 06.11.2009 nebolo možné aplikovať na skutkový stav existujúci v čase vyhlásenia nového rozhodnutia súdu vo veci, t. j. tohto rozsudku. Pre rozsudok je totiž rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Onou právnou skutočnosťou, ktorá zásadne ovplyvnila úvahy súdu v uvedenom smere je to, že, ako vyplýva z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX zo dňa 02.09.2014, ku dňu 25.10.2010 došlo k zmene vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti parc. G.-I. Č.. XXXX, a to na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a súčasným v katastri nehnuteľnosti evidovaným vlastníkom F. G. (dotknutá nehnuteľnosť evidovaná v katastri nehnuteľnosti pôvodne ako parc. G.-I. Č.. XXXX už medzičasom bola práve na základe geometrického plánu vypracovaného súdom ustanoveným znalcom Ing. Jozefom Polkom zapísaná na LV č. XXXX ako parc. G.-Y. Č..: XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX V. XXXX/XXX). Navrhovateľ zmenou vlastníctva tak stratil možnosť podať návrh či už v zmysle ust. § 126 ods. 1 OZ, resp. v zmysle ust. § 135c OZ, keďže na podanie takýchto návrhom nedisponuje vecnou legitimitáciou (keďže už nie je vlastníkom dotknutého pozemku) a z tohto dôvodu zároveň nemôže byť ani účastníkom takéhoto konania začatého na návrh inej vecne legitimovanej osoby, a preto opätovná úvaha súdu o nepriznaní ním uplatňovaného nároku v prejednávanej veci z pôvodných dôvodov uvedených v rozsudku zo dňa 06.11.2009 tak stratila svoje opodstatnenie. Aplikujúc pôvodnú argumentáciu pri súčasných vlastníckych pomeroch k pozemku pôvodne evidovanému ako parc. G.-I. Č.. XXXX, by súd bez ohľadu na nedostatok vecnej legitimitácie navrhovateľa iniciovať konanie či už podľa ust. § 126 OZ, resp. 135c OZ, musel každý návrh na začatie konania, ktorým by si navrhovateľ voči odporcovi uplatňoval akékoľvek nároky súvisiace s užívaním dotknutého pozemku odporcom v čase, kedy bol ešte navrhovateľom jeho vlastníkom, zamietnuť. Navrhovateľ však už možnosť iniciovania usporiadania vlastníckych vzťahov k dotknutému pozemku a na ňom stojacich stavieb vo vlastníctve iného subjektu, ako vlastníka pozemku, a to aj formou súdneho sporu, stratil. Preto mu ostalo len jediné oprávnenie, a to uplatňovať si „sekundárne zodpovednostné“ nároky voči odporcovi, resp. iným do úvahy pripadajúcim pasívne vecne legitimovaným subjektom. Rovnako súd zohľadnil tiež to, že odporca po celý čas konania uznával dôvodnosť uplatneného nároku navrhovateľom, sporným robil len navrhovateľom uplatnený rozsah tohto nároku z hľadiska výmery ním užíwanej časti dotknutého pozemku a formy tohto užívania, ako aj výšky peňažnej náhrady zodpovedajúcej uplatnenému nároku na jeden m². Z uvedených dôvodov sa súd už bližšie nezaoberal skutkovým stavom, ktorý mu uložil zisťovať odvolací súd v rozsudku č. k. 6Co/97/2010-291 zo dňa 19.08.2010, týkajúcim sa ozrejmenia histórie uskutočnenia dotknutej stavby a vlastníckych vzťahov k tejto stavbe (ako aj stavebným úpravám) v súčasnosti vo vlastníctve odporcu, a to aj napriek tomu, že súd tieto dôkazy zabezpečoval v čase, kedy o zmene vlastníctva k dotknutému pozemku nemal vedomosť. Možno však konštatovať, že súdu sa ani dožiadanim štátneho archívu nepodarilo zabezpečiť listinu, z ktorej by bez akýchkoľvek pochybností vyplývalo, že na stavby vo vlastníctve odporcu stojace na dotknutom pozemku evidovanom v rozhodnom čase ako parc. G.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y., bolo vydané, či už stavebné povolenie, alebo kolaudačné rozhodnutie. Okrem listín, ktoré mal k dispozícii súd už pred svojím rozhodnutím zo dňa 06.11.2009, sa totižto podarilo zabezpečiť len listiny súvisiace so stavebným konaním pre objekty: „Dobudovanie DMZ Žilina - Považský Chlmec“ - terénne úpravy a oplotenie na pozemku parc. I. Č.. XXXX/X, „Sklad všeobecného materiálu DMZ Považský Chlmec“ na pozemku parc. I. Č.. XXXX/X a „Inžinierske siete a vodojem DMZ Považský Chlmec“ na pozemku parc. I. Č.. XXXX/X, pričom v čase vydania stavebného povolenia parc. I. Č.. XXXX/X podľa výpisu z evidencie nehnuteľností z LV č. XXX (ktorý bol súčasťou štátnym archívom zaslaných listín) bola v čase stavebných konaní vo výlučnom vlastníctve štátu. V ďalšom nebolo v konaní preukázané, že by na predmetné stavby stojace na dotknutom pozemku bolo vydané stavebné povolenie zo súhlasom vlastníka dotknutého pozemku a rovnako, že vlastníkovi dotknutého pozemku bola poskytnutá akákoľvek náhrada akejkoľvek forme za obmedzenie jeho vlastníctva. Navrhovateľ takéto prípadné skutočnosti na pojednávaní dňa 27.04.2012 poprel. Pokiaľ ide o nadobudnutie dotknutých stavebných nehnuteľností na pozemku evidovanom v rozhodnom čase ako parc. G.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y. odporcom, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporca už v čase nadobudnutia týchto nehnuteľností pri jeho založení (zrušením obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN

v. o. s. bez likvidácie a zmenou jej právnej formy na akciovú spoločnosť) musel mať vedomosť o tom, že stavby v jeho vlastníctve sú čiastočne stojace aj na dotknutom pozemku v tom čase vo vlastníctve právneho predchodcu navrhovateľa (O. G.). Právny predchodca spoločnosti Stavebná doprava a. s. ako jedného zo zakladateľov REALITY LAURIN v. o. s., t. j. Stavebná doprava a mechanizácia, š. p. totiž s právnym predchodcom navrhovateľa viedli zásadne totožné spory len s uplatneným nárokom za iné časové obdobie.

Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. OZ je, že jednému z účastníkov sa dostalo majetkovej hodnoty (reálne došlo ku zvýšeniu aktív jeho majetkového stavu), alebo u neho nedošlo k nezmenšeniu majetku, hoci sa zmenšil mal (napr. ak za neho plnil niekto iný), a to na úkor toho, koho majetkový stav sa tým znížil, prípadne nedošlo k jeho očakávanému rozmnoženiu. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, ku ktorému dochádza tým, že jednému z účastníkov sa dostalo majetkovej hodnoty plnením, ku ktorému v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod. K získaniu bezdôvodného obohatenia v tomto prípade dochádza okamihom prijatia plnenia.

Z hľadiska úspešného uplatňovania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sporovom konaní je tak potrebné, aby navrhovateľ preukázal, že je aktívne vecne legitimovaný a žalovaný subjekt je pasívne vecne legitimovaný v takomto konaní.

Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva. Prípadný nedostatok pasívnej vecnej legitímácie znamená, že podľa hmotnoprávných ustanovení nie je žalovaný subjektom tvrdenej povinnosti a žaloba proti nemu nemôže byť preto úspešná.

Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný, vyplýva z ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Je ním ten, koho majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil alebo u koho nedošlo k zmenšeniu majetku, hoci k tomu malo v súlade s právom dôjsť.

Aktívne legitimovaným subjektom k uplatneniu práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie (§ 456 Občianskeho zákonníka) je ten, na koho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

Z hľadiska právnej kvalifikácie navrhovateľom v návrhu na začatie konania uplatňovaného nároku, súd s poukazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu (v rozsudku č. k. 6Co/97/2010-291 zo dňa 19.08.2010; § 226 O.s.p.) posúdil navrhovateľom uplatňovaný nárok, ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. OZ. Rovnakú právnu kvalifikáciu navrhovateľom uplatňovaných totožných nárokov len za iné časové obdobie urobil Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 16C/107/2005-711 zo dňa 30.05.2013, ktorý bol ako vecne správny potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline 7Co/332/2013-758 zo dňa 27.11.2013 (o týchto rozhodnutiach má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.).

Navrhovateľ tak svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške 15.521,73 eur (467.607,50 Sk) vyvodzoval skutkovo z toho, že v čase rozhodnom (t. j. od 01.05.2003 do 31.12.2003, kedy malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu) bez právneho dôvodu užíval jeho vlastníctvo (v rozhodnom čase, keďže, ako už bolo vyššie uvedené, neskôr došlo k jeho prevodu na inú osobu F. G.), konkrétne časť jeho pozemku, v rozhodnom čase evidovanom ako parc. G.-I. Č.. XXXX v rozsahu výmery 2177 m², k. ú. A. Y. zodpovedajúcej ploche oploteného areálu na N. X.. XXX v Považskom Chlmci, na ktorej sa nachádza stavba vo vlastníctve odporcu evidovaná v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, vedenom pre k. ú. A. Y., ako dielňa bez súpisného čísla stojaca na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX a okolo nej vytvorené spevnené plochy, ako aj samotné oplotenie vo vlastníctve odporcu. Z vyššie cit. zákonných ustanovení O.s.p. vyplýva, že občiansko-právne konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne povinnosťou účastníkov konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Okrem povinnosti tvrdenia podľa ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p. majú účastníci dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich vlastných tvrdení. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva zaťažuje toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva, účastníkom tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Nesplnenie tejto povinnosti je pravidelne sankcionované rozhodnutím, ktoré vyznieva nepriaznivo pre účastníka, ktorý tzv. dôkazné bremeno neunesol. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze (neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). Dôkazné bremeno síce postihuje účastníkov konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam. Tento význam sa spája s procesnou situáciou v spore, v ktorom je isté, napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom, že skutkový stav

zostane neobjasnený. Nezistenie potrebného skutkového stavu nemôže viesť k tomu, že súd odmietne rozhodnúť vo veci samej. Inštitút dôkazného bremena dovoľuje a ukladá súdu meritórne rozhodnúť aj v takomto prípade. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané, resp. za vyvrátené. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

Pokiaľ tak ide o rozhodné skutočnosti tvrdené v konaní navrhovateľom, z ktorých navrhovateľ vyvodzoval vznik uplatneného právneho nároku, navrhovateľa v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že v rozhodnom období bol vlastníkom dotknutého pozemku pôvodne evidovaný ako parc. G.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y., že odporca v rozhodnom období od 01.05.2003 do 31.12.2003 dotknutý pozemok užíval akýmkoľvek spôsobom a v akom rozsahu (z hľadiska plochy dotknutého pozemku) a v akom rozsahu tak došlo na strane odporcu k majetkovému prospachu.

Navrhovateľ výpisom z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX vedeného pre k. ú. A. Y. preukázal, že v rozhodnom období bol výlučným vlastníkom dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX. Skutočnosť vlastníctva navrhovateľa od samotného začiatku konania medzi účastníkmi sporná nebola.

Navrhovateľom tvrdený rozsah užívania dotknutého pozemku evidovaného v rozhodnom období ako parc. G.-I. Č.. XXXX bol medzi účastníkmi sporný. Odporca v konaní napokon nenamietal (vyplýva to z jeho podaní zo dňa 13.08.2013 a zo dňa 27.01.2015 upresneného jeho právnym zástupcom na pojednávaní dňa 24.03.2015), že ním užívaný rozsah pozemku evidovaného v rozhodnom období ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedá dnes v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, k. ú. A. Y. evidovanej parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX o výmere 581 m², na ktorej stojí stavba v jeho vlastníctve, ďalej parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX o výmere 195 m², ktorá je spevnenou plochou a bola využívaná ako obslužný a komunikačný priestor (pozn. a to aj napriek tomu, že právny zástupca vo svojom záverečnom prednese zrazu namietal, že túto časť dotknutého pozemku neužíval, avšak súd vzhľadom k obsahu jeho predchádzajúcich podaní túto jeho námietku vyhodnotil ako účelovú) a častiam parciel G.-Y. Č..: XXXX/XX o výmere 8 m², XXXX/XXX o výmere 6 m² a XXXX/XXX o výmere 1 m², na ktorých sa nachádza betónové oplotenie dotknutého „areálu“ (v ktorom sa mimo odporcu nachádzajú aj nehnuteľnosti vo vlastníctve iných osôb), ktorého betónové oplotenie je v tomto rozsahu jeho vlastníctvom. Možno tak konštatovať, že odporca robil nesporným, že v rozhodnom období užíval rôznymi spôsobmi dotknutý pozemok pôvodne evidovaný v katastri nehnuteľností ako parc. G.-I. Č.. XXXX v rozsahu výmery 791 m².

Súd pokiaľ sa týka otázky skutočnej výmery spornej časti dotknutého pozemku v rozhodnom čase evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A.Z. Y., vymedzeného navrhovateľom v podanom návrhu o rozsahu 2177 m² (ako plochy dotknutého „areálu“ ohraničenej betónovým oplotením), ako aj skutočnej výmery jednotlivých, rôznymi spôsobmi užívaných, častí tejto plochy v rámci „areálu“ nariadil vo veci dokazovanie znalcom z odboru geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria, pričom za znalca ustanovil Ing. Jozefa Polku. Súd pri svojom rozhodnutí tak v ďalšom vychádzal z údajov, ako aj grafickej časti znalcom Ing. Jozefom Polkom podaného znaleckého posudku vrátane jeho doplnení. Námietky navrhovateľa proti znaleckému posudku č. 17/2013 podaného znalcom Ing. Jozefom Polkom vrátane jeho doplnkov zo dňa 14.02.2014 a zo dňa 31.03.2014, uvedené v podaní navrhovateľa zo dňa 23.04.2014, súd považoval za nedôvodné a právne irelevantné z hľadiska prejednávanej veci. Pokiaľ navrhovateľ v podaní zo dňa 23.04.2014 s odkazom na jeho námietky zo dňa 22.08.2013 namietal, že v znaleckom posudku a geometrickom pláne č. 17/2013 nie je uvedená plocha, ktorú zaberajú oplotenia a spevnená plocha na pozemkoch parc. G.-Y. Č..: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XXX, súd konštatuje, že znalec tento nedostatok znaleckého posudku č. 17/2013 odstránil v jeho doplnku zo dňa 31.03.2014, v ktorom, ako už bolo vyššie konštatované, určil výmeru týchto plôch (pod oploteniami a plôch zodpovedajúcich spevneným plochám) a súčasne tieto plochy aj riadne zakreslil v priloženom znaleckom náčrte. Z pohľadu prejednávanej veci bolo nepodstatné, že tieto plochy znalec nevyčlenil geometrickým plánom ako novovytvorené parcely registra „C“, a to z dôvodu, že pre rozhodnutie súdu bol podstatný údaj o výmere týchto plôch, pričom o priestorovej orientácii týchto plôch si mal súd možnosť urobiť jednoznačný záver na ohliadke dňa 23.05.2012. Pokiaľ v ďalšom navrhovateľ v podaní zo dňa 22.08.2013 namietal, že spevnené plochy nie sú asphaltové, ale železobetónové, súd má za to, že z hľadiska prejednávanej veci konštrukčné a najmä materiálové (či už zo živých materiálov, alebo železobetónu) vyhotovenie spevnených plôch na parcelách G.-Y. Č..: XXXX/XX, XXXX/XX V. XXXX/XXX nie je právne významné. Právne významným bolo práve to, že išlo nepochybne o, a to nie len dočasne, spevnené plochy, ktoré sa v čase ohliadky dňa 23.05.2012 na dotknutom pozemku v rozhodnom čase

evidovanom ako parc. G.-I. Č.. XXXX nachádzali. Súčasne pokiaľ ide o námietku navrhovateľa uvedenú v podaní zo dňa 22.08.2013, že z hľadiska údajov o druhu pozemku uvedeného v znaleckom posudku č. 17/2013, resp. v geometrickom pláne č. 17/2013 ako parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX a parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX neboli znalcom uvedené správne údaje, súd túto námietku považoval za celkom irelevantnú, pretože v danom prípade tieto časti dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX sa nachádzajú za oplotením dotknutého „areálu“ a teda navrhovateľ sa vo vzťahu k týmto častiam pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX nedomáhal proti odporcovi žiadneho plnenia (viď skutkové vymedzenie návrhu na začatie konania). Napokon pokiaľ a týka námietky navrhovateľa uvedenej v podaní zo dňa 23.04.2014, že k doplnku znaleckého posudku zo dňa 31.03.2014 pripojený znalecký náčrt nemôže slúžiť ako podklad pre zápis údajov v katastri nehnuteľnosti, aj túto námietku navrhovateľa súd považoval za právne irelevantnú, keďže dôvodom nariadeného dokazovania znalcom nebolo v žiadnom prípade vytvárať akékoľvek podklady pre zápis údajov do katastra nehnuteľností, ale jeho dôvodom bolo zabezpečiť podklad pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, t. j. o navrhovateľom uplatňovanom nároku.

V ďalšom sa tak súd zaoberal otázkou, či vzhľadom k spornosti tejto otázky medzi účastníkmi konania, navrhovateľ preukázal svoje tvrdenia, že odporca užíval aj ostatné časti pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX v rámci plochy zodpovedajúcej dotknutému „areálu“ (navrhovateľom v návrhu na začatie konania uvedenej výmere 2177 m², následne znalcom In. Jozefom Polkom zistenej plochy o výmere 1278 m² = súčet plôch novovytvorených parciel G.-Y. Č.. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX). Odporca tak namietal, že v rozhodnom období neužíval akýmkoľvek spôsobom časti dotknutého pozemku pôvodne evidovanému ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedajúce novovytvoreným parcelám G.-Y. Č.. XXXX/XX, XXXX/XX (mimo plochy tejto parcely zabranej oplotením - 8 m²), XXXX/XXX (mimo plochy tejto parcely zabranej oplotením - 6 m²) a XXXX/XXX (mimo plochy tejto parcely zabranej oplotením - 1 m²) a súčasne ani v rozhodnom období akýmkoľvek spôsobom nebránil navrhovateľovi v užívaní týchto častí dotknutého pozemku pôvodne evidovanému ako parc. G.-I. Č.. XXXX.

Pokiaľ sa tak týka spornej časti dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedajúcej parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, súd s poukazom na výpoveď ID.. V. G. pred povereným príslušníkom PZ v konaní vedenom OR PZ, ÚJKP, oddelením skráteneho vyšetrovania pod ČVS: ORP-2534/1-OSV-ZA-2006 uvedenú v uznesení z tohto konania zo dňa 22.08.2007, ako aj jeho vyjadrenie (ako štatutárneho zástupcu odporcu) na ohliadke vykonanej znalcom Ing. Martinom Svrčkom dňa 04.12.2014, kde sa na otázku znalca, či je skutkový stav pozemku k obdobiu od 12/2003 rovnaký alebo nie, zhodne s prítomným navrhovateľom vyjadril, že je rovnaký, dospel k záveru, že spevnená plocha vymedzená v znaleckom náčrte znalca Ing. Polku ako plocha ohraničená bodmi c, d, e, f o výmere 70 m² vytvorená z betónových panelov bola vytvorená odporcom (na jeho objednávku) prostredníctvom spoločnosti Stavebná mechanizácia, s.r.o. z dôvodu rozšírenia manipulačných priestorov v „areáli“ a existovala už v rozhodnom období. Súd poukazuje na to, že už z prílohy k návrhu nájomnej zmluvy odporcu danému navrhovateľovi zo dňa 01.10.2005 (príloha na č. I. 99 spisu) vyplýva zakreslenie tejto časti parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX zodpovedajúcej komunikácii. Vytvorením predmetnej spevnenej plochy odporcom na pozemku (v rozhodnom čase) vo vlastníctve navrhovateľa tak došlo zo strany odporcu bez akéhokoľvek preukázaného právneho dôvodu (odporca ani existenciu takéhoto netvrdil) k prisvojeniu si úžitkovej hodnoty tejto časti dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX.

Čo sa týka zostatku plochy časti dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedajúcej novovytvorenej parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, t. j. v rozsahu zatrávnovaných plôch na tejto parcele vymedzených v znaleckom náčrte znalca Ing. Polku ako plocha ohraničená bodmi a, b, c, d o výmere 124 m² a ako plocha ohraničená bodmi e, f, g, h o výmere 205 m², súd konštatuje, že navrhovateľ akýmkoľvek spôsobom nepreukázal (neprodukoval v tomto smere žiadny dôkaz), ktorým by preukázal, že odporca mal v rozhodnom čase na týchto plochách umiestnené akékoľvek hnutelné veci, ktorými či už z titulu vlastníckeho, resp. iného, disponoval, alebo že by odporca akýmkoľvek iným spôsobom tieto plochy využíval. Tvrdenia navrhovateľa prezentované v konaní sa zakladali na všeobecnej možnosti využívania týchto plôch odporcom (či už ako odkladacia plocha pre hnutelné veci, alebo prístupová plocha pre údržbu a opravy betónového oplotenia), avšak táto možnosť bez preukázania jej realizácie odporcom v rozhodnom období nemohla byť pre súd postačujúca, aby dospel k záveru o preukázaní skutkových tvrdení navrhovateľa v tomto smere. Užívanie týchto plôch odporcom nemohla preukázať ani ohliadka na mieste samom, a to vzhľadom k tomu, že ohliadka bola súdom uskutočnená až v značnom časovom odstupe od rozhodného obdobia (takmer 9 rokov). Teda ak sa aj na týchto plochách v čase ohliadky nachádzali hnutelné veci, vzhľadom k námietke odporcu, že v rozhodnom čase spornú plochu neužíval a ani sa na spornej ploche nenachádzali žiadne jeho hnutelné veci, toto skutkové zistenie súdu

nemalo žiadnu relevanciu vo vzťahu k nároku navrhovateľa uplatnenému za rozhodné obdobie v roku 2003. Rovnako súd nemohol bez akéhokoľvek dôkazu konštatovať, že odporca predmetné plochy v rozhodnom období využíval na údržbu alebo opravu betónového oplatenia, a to aj vzhľadom k tomu, že ani nemožno logicky predpokladať, že by betónové oplatenie muselo byť každoročne udržiavané, resp. opravované. K obdobným záverom je možné dospieť aj pokiaľ sa týka potreby údržby a opráv stavby vo vlastníctve odporcu - dielne bez súp. č. stojacej aj na parcele G.-Y. Č.. XXXX/XX, ktorá hraničí s plochou ohraničenou bodmi a, b, c, d, z ktorej by bolo potrebné takúto údržbu, resp. opravy predmetnej stavby odporcom vykonávať. Navyše súd poukazuje na povinnosť navrhovateľa v zmysle ust. § 127 ods. 3 OZ a tejto povinnosti zodpovedajúce právo odporcu vstupovať na dotknutý pozemok v rozhodnom čase vo vlastníctve navrhovateľa. Ak by aj odporca (t. j. v prípade preukázania navrhovateľom) v rozhodnom období za účelom údržby a opráv nehnuteľností v jeho vlastníctve vstúpil v nevyhnutnej miere a rozsahu na dotknutý pozemok v rozhodnom období vo vlastníctve navrhovateľa, nekonal by bez právneho dôvodu a z jeho strany by tak nemohlo dôjsť k bezdôvodnému užívaniu dotknutého pozemku. K zásadne totožným záverom a z rovnakých dôvodov súd dospel aj ohľadom časti dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedajúcej novovytvorenej parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX (mimo plochy tejto parcely zabranej oplatením - 6 m²).

Pokiaľ sa tak týka spornej časti dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedajúcej parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX (mimo plochy tejto parcely zabranej oplatením - 8 m²) a súčasne parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX (mimo plochy tejto parcely zabranej oplatením - 1 m²), súd konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal svoje skutkové tvrdenia o tom, že by odporca akýmkoľvek spôsobom užíval tieto časti dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX. Pokiaľ sa týka možného užívania týchto častí z dôvodu prípadnej údržby alebo opráv betónového oplatenia, súd odkazuje na svoju vyššie uvedenú argumentáciu uvedenú pri častiach dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedajúcim novovytvoreným parcelám G.-Y. Č..: XXXX/XX V. XXXX/XXX. Napokon ak ide o spevnenú plochu zodpovedajúcu ploche ohraničenej bodmi A, B, C, D z parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX a ploche ohraničenej bodmi B, E, F, C z parc. G.-Y. Č.. XXXX/XXX, odporca namietal, že by túto spevnenú plochu vybuďoval a bola v jeho vlastníctve, resp., že by v rozhodnom období, ako aj v inom období na tejto ploche sa niekedy nachádzali akékoľvek hnutelné veci v jeho dispozícii, či už ako vlastníka, resp. inej oprávnenej osoby. Pokiaľ ide o hnutelné veci, ktoré boli uložené na tejto spevnenej ploche, resp. v jej tesnej blízkosti v čase ohliadky súdu, odporca poprel, že by boli v jeho vlastníctve a rovnako poprel, že by mal vedomosť o tom, ktorý subjekt (keďže v predmetnom „areáli“ má nehnuteľnosti vo vlastníctve, resp. v nájme viacero subjektov) tam tieto hnutelné veci uložil. Navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal svoje opačné skutkové tvrdenia, pričom dôkazné bremeno (§ 120 ods. 1 O.s.p.) zaťažovalo v tomto prípade jeho.

Napokon v súhrne celej nezastavanej plochy dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX súd považuje za potrebné sa vyjadriť k argumentácii navrhovateľa, že odporca celú túto plochu užíval v zásade tým spôsobom, že navrhovateľovi neumožnil vstup na dotknutý pozemok, a to z dôvodu oplatenia tohto pozemku a jeho stráženia prostredníctvom psov. Podľa súdu nie je možné vychádzať z toho, že vzhľadom k tomu, že sa dotknutá časť pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX nachádza v oplatenom „areáli“, samo o sebe znamená, že túto časť v celom rozsahu užíval odporca. Navrhovateľ opätovne nepreukázal, že v rozhodnom čase mu nebolo umožnené dostať sa na dotknutý pozemok v rozsahu plochy v rámci „areálu“, že vstup na dotknutý pozemok nebol voľný, ako tomu bolo v čase ohliadky súdu. Súd poukazuje aj na to, že medzi účastníkmi bolo zásadne nesporné, že v danom „areáli“ sídlili, resp. sa pohybovali (osoby pasúce tam kone) v rozhodnom čase aj iné subjekty, ktoré rovnako túto časť dotknutého pozemku v rámci „areálu“ užívali. Ak navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom, že mu odporca zamedzoval prístup do dotknutého „areálu“, treba vychádzať z toho, že aj navrhovateľ mal možnosť užívať túto nezastavanú plochu z dotknutého pozemku, prípadne si tak aj týmto spôsobom zabezpečiť dôkaz o tom, kto konkrétne jeho pozemok a v ktorej časti užíva/užíval.

Súd tak v rovine odpovede na otázku, v akom rozsahu odporca užíval, resp. si privlastnil úžitkovú hodnotu dotknutého pozemku v rozhodnom čase vo vlastníctve navrhovateľa, konštatuje, že tomu tak bolo v preukázanom rozsahu jednotlivých častí dotknutého pozemku pôvodne evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX zodpovedajúcich ploche novovytvorených parcel G.-Y. Č..: XXXX/XX vo výmere 581 m², XXXX/XX vo výmere 70 m², XXXX/XX vo výmere 8 m², XXXX/XXX vo výmere 195 m², XXXX/XXX vo výmere 6 m², a XXXX/XXX vo výmere 1 m², teda z hľadiska celkovej výmery v rozsahu 861 m².

Pokiaľ sa týka právneho dôvodu, na základe ktorého odporca vo vyššie uvedenom rozsahu užíval dotknutý pozemok v rozhodnom období vo vlastníctve navrhovateľa, súd konštatuje, že odporca jednak netvrdil a súčasne ani nijakým spôsobom nepreukázal, že takýmto titulom vôbec disponoval (uvedené vyplýva aj zo snahy odporcu uzavrieť s navrhovateľom, či už nájomnú zmluvu, alebo kúpnu zmluvu,

predmetom ktorej mal byť dotknutý pozemok). Možno tak konštatovať, že odporca užíval vo vyššie uvedenom rozsahu užíval dotknutý pozemok v rozhodnom období bez právneho dôvodu, čím došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, a to na úkor vlastníka dotknutého pozemku, ktorým bol v rozhodnom období navrhovateľ.

Súd tak vychádzal z toho, že účastníci majú v konaní vecnú legitimitáciu. Nárok uplatnený navrhovateľom tak vo vyššie uvedenom rozsahu dotknutého pozemku v rozhodnom období evidovaného ako parc. G.-I. Č.. XXXX tak súd považoval čo do základu preukázaný.

Pokiaľ ide o výšku navrhovateľom uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd mal za to, že odporca sa na úkor navrhovateľa obohatil vo výške zodpovedajúcej výške obvyklého nájomného v danom čase a mieste, ktoré by v prípade existencie právneho dôvodu na užívanie dotknutého pozemku vo vyššie uvedenom rozsahu musel nepochybné odporca navrhovateľovi uhradiť. V konaní účastníci produkovali na preukázanie svojich tvrdení o obvyklej výške nájmu dôkazy, ktoré bolo možné rozdeliť do viacerých skupín.

Prvou skupinou dôkazov boli vyjadrenia realitných kancelárií o nájmomnom, a to realitnej kancelárie R2 SK, s.r.o. a realitnej kancelárie Š & K Real Marcela Halaganová, ktoré produkoval navrhovateľ a Stanislava Motyčíka MK-obchodno-reality agentúry, Profi Real, v. o. s., Jozefa Mikyšku „NICO“, Ing. Dušana Koptáka realitná kancelária PARADIS, ktoré produkoval odporca a Custom REAL, s. r.o., PR REALITY, s. r.o., RealFin, s. r.o., Mgr. Andrey Lehotskej PortalReality, PEGIS s. r.o., ktoré boli podané na výzvu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 16C/107/2005.

Druhou skupinou dôkazov, boli ponuky vlastníkov pozemkov na nájom pozemkov v k. ú. A. Y., a to produkovaných navrhovateľom - ponuka L.. V. U. a Urbárskeho spolku Pozemkové spoločenstvo Považský Chlmec, návrh nájomnej zmluvy spoločnosti Stavebná mechanizácia, s.r.o. (pôvodný odporca II.) adresovaný O. G., návrh nájomnej zmluvy odporcu adresovaný navrhovateľovi a návrh nájomnej zmluvy spoločnosti Stavebná mechanizácia, s.r.o. adresovaný navrhovateľovi.

Tretou skupinou dôkazov boli nájomné zmluvy, a to: nájomná zmluva uzavretá medzi spoločnosťou REZPA s.r.o. a navrhovateľom, nájomné zmluvy uzavretá medzi L.. O. A., O. Č. V. V. W. ako prenajímateľmi a spoločnosťou Stavebná mechanizácia, s.r.o. (pôvodný odporca II.) ako nájomcom, nájomná zmluva medzi L.. O. A. V. V. N. ako prenajímateľmi a spoločnosťou Stavebná mechanizácia, s.r.o., nájomná zmluva medzi Mestom Žilina a spoločnosťou TOPAS, spol. s r.o., nájomná zmluva medzi odporcom a spoločnosťou Broch „Adler“ Slovakia s.r.o., nájomná zmluva medzi odporcom a spoločnosťou SWIMEA s.r.o. (pôvodný odporca III.), podnájomná zmluva medzi spoločnosťou Stavebná mechanizácia, s.r.o. a spoločnosťou SWIMEA s.r.o.

Poslednou skupinou dôkazov boli znalecké posudky znalcov Ing. Vyparinu, PhD., Ing. Bobuľu a Ing. Svrčka.

Pokiaľ ide o prvú skupinu dôkazov, navrhovateľom produkované vyjadrenie realitnej kancelárie R2 SK, s.r.o., v tomto prípade ponuka nájmu oploteného pozemku zo dňa 07.05.2007, súd nemohol vziať do úvahy, a to vzhľadom k tomu, že jednak išlo o ponuku pozemku v k. ú. Z., t. j. v inom k. ú. ako dotknutý pozemok a súčasne v inom období (rok 2007) ako v prejednávanej veci (rok 2003). Odhliadnuc od uvedeného súdu sa javí nájomné v tejto výške 400,- Sk/m2/ročne ako nereálne, a to s poukazom na kúpne ceny pozemkov v k. ú. A. Y. za realizované predaje, ako tieto boli uvedené v spomínaných znaleckých posudkoch a ktoré sa v prepočte na m2 rovnali ročnému nájomnému na m2 v ponuke realitnej kancelárie R2 SK, s.r.o. Je tak nereálne, aby nehnuteľnosti mohli byť prenajímané za ročné nájomné rovnajúce sa kúpnej cene iných porovnateľných nehnuteľností. Z rovnakých dôvodov súd nemohlo prihliadať ani na ďalšie vyjadrenie realitnej kancelárie produkované navrhovateľom, a to realitnej kancelárie Š & K Real Marcela Halaganová. Pokiaľ ide o vyjadrenia realitných kancelárií, ktoré boli poskytnuté na výzvu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 16C/107/2005, možno konštatovať, že ani tieto vyjadrenia nebolo možné zobrať do úvahy ako objektívne, keďže napr. spoločnosť Custom REAL, s. r.o. sa vyjadrila, že nemá skúsenosti s prenájmom pozemkov v dotknutej lokalite a jej vyjadrenie je tak len odhadom na základe skúseností s prenájmom v iných lokalitách, pričom nájomné v týchto prípadoch zahŕňalo celý nájom vrátane zhodnotenia pozemkov drobnými stavbami a nákladov spojených s údržbou a prevádzkou pozemkov, ďalej spoločnosť PR REALITY, s.r.o. sa tak s ohľadom na výšku ceny ročného nájmu, ako aj obsahu vyjadrenia zjavne vyjadrovala k cene nájmu vrátane nejakého objektu, teda nie čistého pozemku. Realitné kancelárie Mgr. Andrey Lehotskej PortalReality a PEGIS s. r.o. sa vyjadriť k výške obvyklého nájomného v danej lokalite ani vyjadriť nevedeli. S poukazom na v znaleckých posudkoch uvedené kúpne ceny realizovaných predajov pozemkov v danej lokalite sa tak aj vyjadrenia týchto realitných kancelárií (vrátane spoločnosti RealFin, s. r.o.) ohľadom nájomného zdali opäť ako nereálne za nájom porovnateľných nehnuteľností, ako dotknutej nehnuteľnosti v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o vyjadrenia spomínaných realitných subjektov, ktoré

produkoval odporca, je možné konštatovať, že tieto sami o sebe sa javili ako konzistentné a vzhľadom aj k už zmieneným kúpny cenám uvedeným v znaleckých posudkoch ako primerané, avšak ich objektivita mohla byť spochybnená z dôvodu, že tieto vyjadrenia boli produkované na vyžiadanie odporcu. Preto súd mohol objektivitu týchto vyjadrení posúdiť len v spojení s inými listinnými dôkazmi.

Čo sa týka ďalšej skupiny dôkazov, a to návrhov nájomných zmlúv (ponúk na uzavretie nájmu) možno opätovne k dôkazom produkovaným navrhovateľom - ponuka L.. V. U. a Urbárskeho spolku Pozemkové spoločenstvo Považský Chlmec - z rovnakých, ako v predchádzajúcom odseku uvedených k dôkazom produkovaných navrhovateľom, dôvodov uviesť, že nájomné podľa týchto ponúk nebola reálnym nájomným za nájom porovnateľnej nehnuteľnosti s nehnuteľnosťou, akou bola dotknutá nehnuteľnosť v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o ponuky spoločnosti Stavebná mechanizácia, s.r.o. a odporcu dané O. G. a navrhovateľovi, vzhľadom k tomu, že nedošlo k uzavretiu nájmu a vzhľadom k tomu, že subjektmi týchto zmlúv mali byť priamo účastníci konania, súd ani na tieto dôkazy prihliadať v kontexte otázky obvyklého nájmu nemohol.

Pokiaľ ide o ďalšiu skupinu dôkazov, ktorými boli reálne podpísané nájomné zmluvy, súd k dôkazu produkovanému navrhovateľom (k zmluve o nájme uzavretej medzi spoločnosťou REZPA s. r.o. a navrhovateľom) považuje za potrebné uviesť, že k realizácii tejto zmluvy napokon nedošlo, pričom predmetom nájmu nemala byť len pozemková nehnuteľnosť, ale aj nebytových priestorov, ktoré boli tvorené prístreškom s riadne upravenými betónovými plochami. Čo je však povšimnutiahodné je to, že spoločnosť REZPA s. r.o. sa v liste adresovanom právnenému zástupcovi odporcu vyjadrila, že navrhovateľovi sa zdalo nájomné v roku 2005 vo výške 408,- Sk / m² / ročne (teda o 58,- Sk / m² / ročne nižšie, ako navrhovateľ uviedol v návrhu na začatie konania ako obvyklé nájomné v roku 2004) privysoké a následne odstúpil od zmluvy. Čo sa týka nájomnej zmluvy uzavretej medzi Mestom Žilina a spoločnosťou TOPAS, spol. s r. o., súd nemohol na túto prihliadať, a to jednak z dôvodu, že išlo o nájom pozemkov v iných katastrálnych územiach, čo je však podstatné, že išlo o nájom pozemkov úplne iného charakteru (malometrážnych pozemkov o výmere do 10 m² pre novinové stánky) a súčasne za nájom, ktorý niekoľko násobne prekračuje kúpne ceny pozemkov v k. ú. A. Y. za realizované predaje, ako tieto boli uvedené v spomínaných znaleckých posudkoch. Pokiaľ ide o nájomnú zmluvu medzi odporcom a spoločnosťou Broch „Adler“ Slovakia s.r.o., súd poukazuje na to, že nájom podľa tejto zmluvy bol uzavretý na obdobie od 01.01.2006, teda na obdobie viac ako dva roky neskôr ako bolo rozhodné obdobie v prejednávanej veci a súčasne zo zmluvy nie je ani zrejmé, či išlo čisto o nájomné za pozemok, resp. aj za iné prenajímateľom poskytované služby. Rovnako nájomné vo výške 200,- Sk / m² / ročne sa súdu javí byť vzhľadom na kúpne ceny pozemkov v k. ú. A.Ž. Y. za realizované predaje, ako tieto boli uvedené v spomínaných znaleckých posudkoch, nie v obvyklej výške, keďže sa pohybuje za rok vo výške zodpovedajúcej cca 1/2 kúpnej ceny porovnateľných pozemkov. Napokon ak ide o nájomné zmluvy uzavreté medzi medzi L.. O. A., O. Č. V. V.Í. W. ako prenajímateľmi a spoločnosťou Stavebná mechanizácia, s.r.o. ako nájomcom, medzi L.. O. A. V. V. N. ako prenajímateľmi a spoločnosťou Stavebná mechanizácia, s.r.o., medzi odporcom a spoločnosťou SWIMEA s.r.o. (pôvodný odporca III.) a medzi spoločnosťou Stavebná mechanizácia, s.r.o. a spoločnosťou SWIMEA s.r.o., súd poukazuje na to, že vždy aspoň jedným z účastníkov týchto zmlúv boli odporca, resp. pôvodní odporcovia II. a III., a preto opätovne ich výpovedná hodnota je týmto relativizovaná a ich objektivitu možno posúdiť len v spojení s inými listinnými dôkazmi.

Súd za dôkazy s najvyššou výpovednou hodnotou považoval vyššie zmenené znalecké posudky (pokiaľ ide o znalecké posudky Ing. Vyparinu, PhD. a Ing. Bobuľu súdom hodnotené ako listinné dôkazy). Závery všetkých troch znalcov o všeobecnej hodnote nájmu: znalca Ing. Vyparinu, PhD. za rok 2004 vo výške 17,64 Sk (0,59 eur) / m² / ročne, znalca Ing. Bobuľu za rok 2004 vo výške 23,89 Sk (0,79 eur) / m² / ročne a Ing. Svrčka za rok 2003 vo výške 16,47 Sk (0,55 eur) / m² / ročne, sa javia byť súdu konzistentné, založené na údajoch zrealizovaných obchodov s porovnateľnými pozemkami v danej lokalite a v danom období, a preto mal súd za to, že za dôkaz s najvyššou mierou objektivitu je potrebné brať tieto dôkazy. Súd sa nestotožnil s námietkami navrhovateľa zo dňa 16.02.2015 proti znaleckému posudku znalca Ing. Martina Svrčka podaného v prejednávanej veci, keďže mal za to, že znalec sa logickým a dostatočným spôsobom na pojednávaní dňa 24.03.2015 vyporiadal s námietkami navrhovateľa a podľa názoru súdu obhájil svoj znalecký záver (aj napriek tomu, že znalec stanovil všeobecnú hodnotu nájmu s použitím inej metodiky - metódou na báze všeobecnej hodnoty pozemku, ako mu primárne určil súd - porovnávacou metódou). Súd si tak z hľadiska vysporiadania s námietkami navrhovateľa k znaleckému posudku osvojil vyjadrenie znalca na pojednávaní dňa 24.03.2015 a z tohto dôvodu tak nepovažuje za potrebné toto vyjadrenie v odôvodnení tohto rozsudku bližšie opisovať rozvádzať. Preto súd vo veci ani nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie, pričom pri tomto rozhodnutí (§ 120 ods. 1 veta druhá O.s.p.) súčasne prihliadal na to, že zásadne takmer rovnaké závery k danej otázke zaujali aj ďalší dvaja už spomínaní

znalci Ing. Vyparina, PhD. a Ing. Bobuľa. Pribratie ďalšieho znalca do konania sa tak súdu súčasne javilo ako zjavne nehospodárne, a to aj s poukazom na nižšie uvedené dôvody rozhodnutia vo veci.

Napriek uvedeným záverom o výpovednej hodnote jednotlivých dôkazov produkovaných účastníkmi, súd v danom prípade aj napriek znalcom určenej všeobecnej hodnote nájmu dotknutého pozemku evidovaného v rozhodnom čase ako parc. G.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y. vo výške 16,47 Sk (0,55 eur) / m² / ročne nemohol ponechať bez povšimnutia skutočnosť, že spoločnosť Stavebná mechanizácia, s.r.o. (pôvodný odporca II.) podľa výpisov z obchodného registra (na č. I. 22 a 101 spisu) ako personálne prepojená spoločnosť s odporcom ponúkala navrhovateľovi, ako aj O. G. ako primerané nájomné vo výške 33,- Sk / m² / ročne za nájom dotknutého pozemku evidovaného v rozhodnom čase ako parc. G.-I. Č.. XXXX a vedľajšieho pozemku parc. G.-I. Č.. XXX/X, a to od 01.01.2004 (v následnom období dal s účinnosťou odo dňa 01.06.2005 ponuku nájmu v tejto výške aj samotný odporca), resp. uzavrela nájomné zmluvy s L.. O. A., O. Č. V. V. W.Í., V. V. V. N. nájomné zmluvy, ktorých predmetom bol nájom pozemkov situovaných v dotknutom „areáli“ parc. G.-I. Č..: XXX/X a 644/1 s účinnosťou od 01.01.2003, a to za nájomné vo výške 33,- Sk / m² / ročne. Vzhľadom k tejto skutočnosti dospel súd k záveru, že priznanie uplatneného nároku v prjednávanej veci navrhovateľovi čo do výšky len v sume znalcom stanovenej všeobecnej hodnoty nájomného by bolo vo vzťahu k navrhovateľovi neprimerané a nie v súlade so zásadami spravodlivosti, a preto súd považoval za správne v prejednávanej veci priznať navrhovateľovi uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči odporcovi vo výške zodpovedajúcej rozsahu odplatu za užívanie dotknutého pozemku evidovaného v rozhodnom čase ako parc. G.-I. Č.. XXXX, G.. Ú.. A. Y. vo výške 33,- Sk / m² / ročne. Zásadne obdobný záver v spore medzi navrhovateľom a odporcom o totožných nárokoch navrhovateľa len za iné časové obdobie urobil aj Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 16C/107/2005-711 zo dňa 30.05.2013, ktorý bol ako vecne správny potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline 7Co/332/2013-758 zo dňa 27.11.2013 (o tomto má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.). Ak teda súd vychádzal z počtu dní rozhodného obdobia od 01.05.2003 do 31.12.2003, t. j. z 245 dní, ďalej rozsahu výmery odporcom si prisvojenej úžitkovej hodnoty dotknutého pozemku v rozsahu výmery 861 m² a napokon výšky peňažnej náhrady zodpovedajúcej bezdôvodnému obohateniu za m² ročne, t. j. sumy 33,- Sk, dospel k celkovej sume peňažnej náhrady podľa cit. ust. 458 ods. 1 OZ vo výške 19.071,74 Sk (245 dní rozhodného obdobia / 365 dní v kalendárnom roku 2003 x 33,- Sk / m² / rok x 861 m² = 19.071,74 Sk), t. j. 633,07 eur. Ku dňu rozhodnutia súdu odporca peňažné plnenie vo výške uvedenej náhrady 633,07 eur navrhovateľovi neposkytol, a preto súd návrhu v časti o zaplatenie istiny v sume 15.521,73 eur vyhovel čo do sumy 633,07 eur, na ktorej zaplatenie odporcu zaviazal a vo zvyšnom rozsahu o zaplatenie sumy 14.888,66 eur návrh zamietol.

Súd považuje za potrebné sa vyjadriť k nevykonaniu dokazovania výsluchom svedka Ing. O. O. na návrh navrhovateľa, ktorého svedecká výpoveď by bola podľa navrhovateľa preukázala uzavretie nájomnej zmluvy medzi ním ako nájomcom a odporcom ako prenajímateľom v dotknutom „areáli“ a výšku medzi nimi dojednaného nájomného. Súd však poukazuje na množstvo či už účastníkmi, resp. súdom zabezpečených a vykonaných dôkazov v tomto smere, preto bol toho názoru, že ďalší jednotlivý dôkaz by jeho vyššie uvedené závery zmeniť nemohol. V ďalšom súd poukazuje na to, že dôkazná povinnosť účastníka podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. nastupuje až po splnení povinnosti tvrdenia podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p., inak povedané, účastník je povinný predniesť v konaní konkrétne skutkové tvrdenia a na ich preukázanie označiť (produkovať) dôkaz. Navrhovateľ v prípade tohto dôkazu neuviedol konkrétne, aký konkrétny pozemok mal byť predmetom ním tvrdenej nájomnej zmluvy, neuviedol na aké obdobie táto nájomná zmluva mala byť uzavretá a čo je podstatné, neuviedol výšku nájomného, ktoré malo byť týmto dôkazom preukázané. Súdu sa javí, že navrhovateľ, vedomí si dôkaznej núdze, sa snažil „na slepo“ označiť dôkaz, ktorý by mu v konaní hypoteticky mohol priniesť vyšší rozsah úspechu, ako tomu napokon bolo. Pokiaľ týmto dôkazom v ďalšom navrhovateľ mienil preukázať existenciu panelovej spevnenej plochy na parc. G.-Y. Č.. XXXX/XX, súd aj bez vykonania tohto dôkazu dospel k zisteniu rovnakej skutkovej okolnosti, ako sa ju snažil navrhovateľ týmto dôkazom preukázať. Preto v tomto smere by vykonanie tohto dôkazu bolo nadbytočné.

Z hľadiska uplatneného nároku na úroky z omeškania vo výške 13 % ročne zo 15.521,73 eur od 01.09.2003 do zaplatenia, súd návrh v časti tohto nároku v rozsahu týkajúceho sa istiny 14.888,66 eur zamietol z dôvodu zamietnutia uplatneného nároku na zaplatenie samotnej istiny vo výške 14.888,66 eur. Ak nemá odporca, ako bolo uvedené, povinnosť zaplatiť istinu vo výške 14.888,66 eur, nemohol sa dostať s úhradou tejto ani do omeškania. Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 13 % ročne z priznanej sumy 633,07 eur od 01.09.2003 až do zaplatenia, súd tento nárok posúdil v zmysle cit. ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s cit. ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2008 (podľa cit. ust. § 10a). Pokiaľ ide o otázku počiatku omeškania

súd nedal za pravdu navrhovateľovi, že k omeškaniu odporcu s jeho peňažným záväzkom podľa ust. § 451 ods. 1 OZ došlo dňa 01.09.2003. V uvedenom čase ešte ani k bezdôvodnému obohateniu odporcu za obdobie od 02.09.2003 do 31.12.2003 ani len nedošlo. Súd poukazuje na to, že OZ neobsahuje žiadne ustanovenie o čase plnenia (splatnosti) nároku vyplývajúceho z práva na vydanie bezdôvodného obohatenia a ani medzi účastníkmi o tomto čase plnenia nedošlo k žiadnej dohode. Odporca tak v zmysle ust. § 563 OZ bol povinný plniť navrhovateľovi deň po tom, čo ho tento o plnenie požiadal. Navrhovateľ neprodukoval v konaní žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že odporcu vyzval na plnenie skôr, ako bol odporcovi doručený návrh v tomto konaní. Preto tak za výzvu navrhovateľa ako veriteľa odporcovi na plnenie podľa ust. § 563 OZ považoval súd v zmysle ust. § 41 ods. 3 O.s.p. až samotný návrh navrhovateľa. Odporca tak bol povinný plniť navrhovateľovi deň po doručení návrhu. Súd však konštatuje, že v spise sa nenachádza žiaden doklad o tom, kedy odporcovi bol doručený návrh na začatie konania. Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním zo dňa 28.06.2005, pričom tak súd vychádzal z toho, že najneskôr týmto dňom bol aj návrh navrhovateľa na začatie konania odporcovi doručený. Dňom nasledujúcim, t. j. dňa 29.06.2005, mal odporca poskytnúť navrhovateľovi plnenie a keďže k tomu nedošlo, Ďalším dňom, t.-j. dňa 30.06.2005 sa odporca dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania. Súd má zo svojej činnosti vedomosť, že ku dňu 30.06.2005 bola základná úroková sadzba NBS vo výške 3 % (§ 11 O.s.p.). Navrhovateľovi tak podľa už uvedeného ust. § 517 ods. 2 OZ vzniklo právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., t. j. vo výške 6 % ročne (dvojnásobok základnej úrokovej sadzby NBS) zo sumy 633,07 eur od 30.06.2005 do zaplatenia, pričom v tomto rozsahu súd návrhu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vyhovel a ďalej návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania: vo výške 13 % ročne zo sumy 633,07 eur od 01.09.2003 do 29.06.2005 a vo výške 7 % ročne zo sumy 633,07 eur od 30.06.2005 do zaplatenia zamietol.

Napokon, ak sa odporca bránil, že už navrhovateľovi poskytol na uplatnený nárok peňažné plnenie v celkovej výške 8.536,- Sk (283,34 eur), súd túto námietku považoval za zavádzajúcu, a to s poukazom na to, že jednak podľa odporcom predložených peňažných poštových poukazov (na č. I. 829 spisu) tieto platby v prospech navrhovateľa nevykonal odporca, ale iný subjekt, a to spoločnosť Stavebná mechanizácia, s. r.o. (pôvodný odporca II.) vo vlastnom mene a na vlastný účet, čo právny zástupca odporcu aj na pojednávaní dňa 16.10.2009 (k uvedenému dňu zároveň aj ako právny zástupca spoločnosti Stavebná mechanizácia, s.r.o.) uviedol. To isté uviedol právny zástupca odporcu aj v rámci vyjadrenia zo dňa 13.05.2005 v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 5C/88/2004. Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku s prihliadnutím na v pôvodnom konaní väčší počet účastníkov a súčasne aj vzhľadom na zložitost' veci spočívajúcej aj vo vykonaní dokazovania znalcom a s tým dôkazom spojeným trovám konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia NA Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).